

NOVA ГАЗЕТА

№11(416), Березень 23, 2017, Нью-Йорк

№11(416), March 23, 2017, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**ЯК ПЕТРО ПОРОШЕНКО СТАВ
ГОЛОВНИМ «БЛОКАДНИКОМ»** **СТОР.5**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ПРЕТЕНЗІЇ ТРАМПА Й ДО ТРАМПА:
ЦИРК ТРИВАЄ** **СТОР. 10**

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

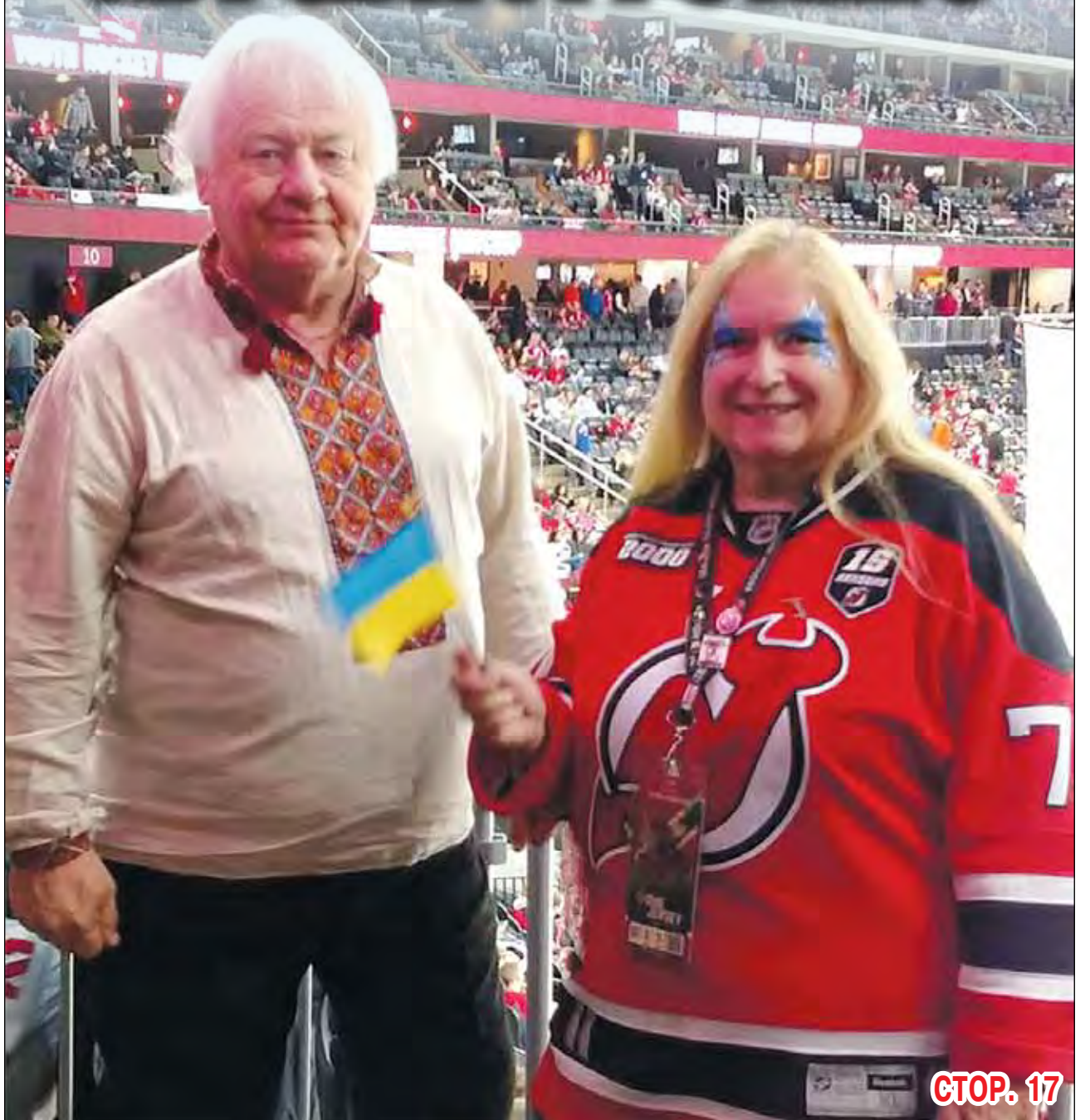
**СЕРГІЙ ЛОЙКО: «ПУТІН -
ЦЕ КРИХІТКА ЦАХЕС»** **СТОР.6-7**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**КІ-ВЕСТ: НА ГОСТИНІ
В ЕРНЕСТА ГЕМІНГВЕЯ** **СТОР. 20-21**

ДЕНЬ УКРАЇНИ НА СВЯТІ ГОКЕЮ

СТОР. 17

**ДО 155-РІЧЧЯ
З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
МИКОЛИ ЛИСЕНКА**

СТОР. 19

Українсько-Американська Організація

«ДЕРЖАВА»

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

має приємність запросити
всіх бажаючих до участі в другій частині відкритої конференції

«НОВИЙ ЕТАП РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В АМЕРИЦІ ТА УКРАЇНІ»

Зустріч з громадою відбудеться

25 березня 2017 року, о 6:30 годині вечора
в Українському Народному Домі в Мангетені за адресою:
140 2nd Avenue, New York, NY 10003

ДОПОВІДАЧІ

Анатолій Гриценко – лідер партії "Громадянська позиція", міністр оборони України (2005-2007), голова парламентського Комітету з питань національної безпеки й оборони (2007-2012), голова підкомітету з питань протидії відмиванню брудних коштів (2012-2014), випускник US Air War College (1994), полковник запасу, кандидат технічних наук, автор понад 100 наукових праць, нині доцент Києво-Могилянської академії

Олесь Федорук - доктор філологічних наук, науковий співробітник Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України та Інституту критики, ад'юнкт університету Монаша (Мельбурн)

Любомир Гайда - доктор, заступник директора Інституту українських студій при Гарвардському університеті

Валентин Лабунський - головний редактор «Нової газети», журналіст

Андрій Ластовецький - віце-президент Української Американської Координаційної Ради

Сергій Бондін - президент українсько-американської громадської організації «Держава»

На гостей чекає перекуска й музична програма.
Вхід – безкоштовний

Детальніша інформація за телефоном:
(646)-266-2576

Електронна адреса: sergiy.bondin@yahoo.com
www.facebook.com/derzhava

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

З Лондона надійшла жаклива звістка. Непода-лік британського парламенту терорист спочатку автом, а потім ножом убив чотирьох і поранив 40 ні в чому не винних людей. У такі хвилини ті, хто на всіх перехрестях кричать про відкриті кордони, раптом замовкають. Чекають, щоб усе вляглося, а потім знову можна буде почати гвалт: «Кордони мають бути відкритими!», «Затримання нелегалів – це порушення прав людини», «Америка – для всіх!» До наступного теракту, який може зачепити будь-кого з нас.

Зусилля президента Дональда Трампа, спрямовані на припинення нелегальної імміграції, на контроль за тими, хто приїждить до США з країн, де панує радикальний іслам, наштовхуються на шалений спротив. Причому ті, хто блокує ці ініціативи президента, живуть у закритих таунишах, на своїх розкішних віллах, які щільно охороняються. Страждають, як завжди, прості люди. А ті, хто закликав «відкрити кордони», чекають нової нагоди закликати й таврувати.

Зовсім недавно став свідком шокуючого випадку. В одній з передач телеканалу CNN ведуча Дана Баш запросила експерта з питань тероризму й тяжких злочинів. І він розповів, що в США 30 відсотків усіх тяжких злочинів скоюють ті, хто потрапив до країни за програмами так званих біженців. І в момент, коли він оприлюднив цю цифру, телеекран раптом замиготів, і зображення та звук повністю зчезли. За кілька секунд Дана Баш, немов нічого й не сталося, сказала, що це була технічна несправність, але того експерта вже ніхто нікому не показав.

Той, хто виступає за неконтрольовану імміграцію, хто вважає, що кордони Америки мають бути повністю прозорими, прикриваючись словоблуддям, не хоче бачити реальності. А вона полягає в тому, що з країн радикального ісламу (й не тільки) до країн Заходу цілеспрямовано йдуть майбутні терористи. Одержимі ненавистю, вони під виглядом біженців йдуть вбивати, висаджувати в повітря, сіяти хаос і паніку. А ті, хто їх пускає в країни Заходу, хочуть дешевої робочої сили, не здатного на спротив, ялового суспільства, в якому вони матимуть мільйони й житимуть як шейхи й султани, а всі інші їх оброблятимуть.

Ясна річ, людям доброї волі хотілося б жити без стін на кордонах. Але, на жаль, так не виходить. Бо без стін тільки до США з Мексики потрапляє мільйони нелегальних іммігрантів. Я хотів би, щоб ті, які вважають, що в чому нічого катастрофічного немає, побачили, що вони лишаться на місці свого буття, або зазирнули у вічі матері американця, якого вбили мексиканці-гендлярі наркотиками.

Це велика й болюча проблема. І робити вигляд, як робив це Барак Обама, що проблеми не існує, це все одно, що уподібнюватися страусу, який під час небезпеки ховає голову в пісок. Він думає, що якщо він не бачить небезпеки, значить її не існує в природі. Але ми не страуси. Небезпека існує. Вона стукає в наші двері. Вона нагадує нам про своє існування з Лондона, де в ці дні люди оплакують загиблих і поранилих унаслідок чергового терористичного акту.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Організована й блискуче проведена нами блокада торгівлі з окупованими територіями Донбасу триумфально завершилася. Налякана мітингами протесту по всій країні влада ганебно капітулювала. Вона не знайшла нічого кращого, як приєднатися до нашої блокади й оголосити її вже на державному рівні. При цьому Президент та його оточення продовжують називати нас, «блокадників», зрадниками України, які начебто підірвали економіку країни й відвернули від нашої країни Захід з його грошовими ін'єкціями. Все це зухвала брехня. Інакше навіщо

ПЕРШИЙ ЕТАП БЛОКАДИ ПОЗАДУ. ЩО ДАЛІ?

тоді Порошенко та його оточення приєдналися до блокади?

Які були цілі блокади? Звільнити полонених і припинити торгівлю на крові, торгівлю з окупантами, припинити фінансування російських найманців-сепаратистів з боку України, що робить цю війну нескінченною. Чому на третьому році війни подібних речей доводилося домагатися ветеранам, виходячи на рейки?

Які причини? Невиконання своїх обов'язків депутатами Верховної Ради, Президентом і прем'єр-міністром України, головою СБУ, міністром внутрішніх справ, керівництвом Донецької та Луганської областей. Чому, незважаючи на те, що в Україні маса болевих точок для російського бізнесу, наші полонені досі не були обміняні? Причина та сама. Але який мотив бездіяльності цих керівників держави? Давайте окинемо поглядом інші проблеми, які виявила блокада, й разом зробимо висновки.

Чому в Україні масу підприємств було скуплено російським або російським бізнесом, а потім закрито? Наприклад ті ж шахти, заводи з виробництва добрив і так далі? Чому частка російських банків в українському фінансовому секторі неухильно зростає і вже перевищила 40%? Чому ми досі закуповуємо в Росії «твели» для АЕС і вугілля марки антрацит? Кому належить той же МТС (незалежно від довжини ланцюжка засновників – прокладок)?

Чому досі ЛНР-ДНР не визнані терористичними організаціями? Чому Росія досі не визнана агресором, а частина Донецької й Луганської областей окупованими? Де посаджені корупціонери Януковича й Порошенка? Де посаджені офіцери поліції та СБУ за здачу українських міст у 2014 році? Де суд за Іловайськ та Дебальцеве?

Чому три роки у воюючій Україні спокійно працюють «Інтер», NewsOne і маса інших відверто проросійських ЗМІ? Чому багато нардепів досі спокійно літають за інструкціями до Москви? Чому під час війни державні чиновники шокують своїми електронними деклараціями навіть арабських шейхів?

Для мене причина очевидна. Український народ у 2014-му зупинив військову окупацію. Але повним ходом йде інша окупація України. Економічна, інформаційна, культурна. Йде захоплення органів влади корумпованими елементами. Президент, уряд, парламент, керівництво спецслужб і правоохоронних органів не виконують завдань, поставлених перед ними народом.

За моїми розрахунками, «ефективний контроль» РФ над Донбасом повинен був бути закріплений законодавчо (особливий статус) або рішеннями уряду («ефективний контроль», «контрольовані підприємства», «примирення», «реінтеграція») вже цієї осені. Блокада все це призупинила. Звідси й істерика Порошенка та Гройсмана. Звідси й гра м'язами Авакова, звідси все, що ви бачите по ТБ і в житті. Що робити далі?

Для мене абсолютно зрозуміло, що зупинятися – смерті подібно. Причому в багатьох випадках – буквально. Штаб блокади торгівлі з окупантами повинен перейти на наступний рівень роботи – стати штабом деокупації України, штабом її звільнення. Ось які нагальні завдання потрібно вирішити, щоб процес звільнення став незворотнім:

- 1) домогтися початку визволення полонених;
- 2) домогтися ухвалення Закону «Про окуповані території»;
- 3) почати процес конфіскації коштів та майна підприємств країни-агресора до бюджету України;
- 4) розпочати процес розірвання договорів про приватизацію (за порушення інвестзобов'язань) з власниками підприємств стратегічно важливого для України паливно-енергетичного сектора. В основному це російський і «умовно український» бізнес;
- 5) заборонити ЗМІ, які пов'язані з країною-агресором і займаються дезінформацією громадян України та підривною роботою;
- 6) полати основні олігархічні схеми – Роттердам +, тарифи, зухвале розкрадання кредитів МВФ і т.ін.;
- 7) почати реальну чистку органів влади за двома ознаками: незакон-

не збагачення (неможливість пояснити й підтвердити свої активи) і зв'язок з органами країни-агресора.

Це довга розмова, друзі. Давайте проведемо її цієї суботи, о 4-й годині дня в базовому редуті Штабу блокади у Бахмуті. Хотілося б бачити всіх патріотів України, хто брав і продовжує брати участь у блокаді.

Це ще більш важка робота. Це на порядок важче, ніж ми всі пройшли за ці місяці. Але результат – він того вартий. Нині у нас є не тільки наш особистий досвід війни за Незалежність 2014-2017 років. У нас є досвід наших предків. І цього разу ми не повинні втратити шанс побудувати незалежну Українську державу. Без бариг, які наживаються навіть на крові власного народу. Для простих людей. Для української України. Для наших дітей і онуків.

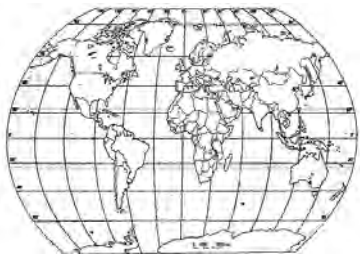
Це мої особисті думки, це не офіційна думка Штабу. Давайте цієї суботи дійдемо згоди за всіма пунктами. Давайте підемо цим шляхом і поведемо за собою народ. Це важко й небезпечно. На нашому шляху стоятимуть порошенки й гройсманни, авакови й луценки, їхні вишколені й озброєні до зубів головорізи, їхні продажні ЗМІ, які за гроші готові продати не тільки Україну, а й матір рідну. Але ж Україна понад усе! Не боїмося! Станемо всі як один за нашу матір-Україну! Нехай тремтять продажні владоможці, які обдурили народ після нашої Революції Гідності й захопили владу! Нехай тремтять продажні міністри й депутати! Нехай тремтять продажні писакки, які саму професію журналіста перетворили на інтелектуальне повійство! Історія відраховує їм останні дні. Народ прокидається. Він прозирає й готовий очистити свою землю не тільки від окупантів, а й від своїх бариг на посадах президента, прем'єра, міністрів, прокурорів, суддів... Тим більше ми вже зробили перший крок у 2014-му. Ми зробили другий крок у 2017-му. І ми обов'язково зробимо третій, вирішальний крок! Ставайте поруч і підемо. До перемоги, до нашого щасливого завтра!

Слава Україні!

Семен Семенченко,
народний депутат України

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

ШІСТЬ РОКІВ КРОВІ, СЛІЗ І СТРАЖДАНЬ

Народне повстання проти режиму сирійського диктатора Башара Асада, яке почалося рівно шість років тому, перетворилося на масштабну гуманітарну кризу, яка торкнулася усіх країн регіону та Європи.

Бойові дії, за різними даними, забрали від 300 до 400

тисяч життів та спровокували масову міграцію. Половина 22-мільйонного населення Сирії так чи інакше змінила місце проживання. Гуманітарної допомоги потребують нині 13 мільйонів людей.

Майже 5 мільйонів осіб втекли до сусідніх країн. Більше половини з них опинилися в Туреччині. Понад один мільйон – у Лівані, приблизно 650 тисяч – у Йорданії. Станом на жовтень 2016 року, 880 тисяч сирійців подали заявки на притулок у європейських країнах.

Три чверті шукачів притулку – жінки та діти. В 2016 році в Сирії загинуло 650 дітей, це на 20% більше в порівнянні з

Режим сирійського диктатора Башара Асада перетворив Сирію на суцільну руїну

2015-м роком. 850 дітей під примусом взяли участь у бойових діях – вдвічі більше, ніж

роком раніше. Таку статистику оприлюднили в ЮНІСЕФ, зазначивши, що реальна картина

ще гірша. Багато дітей помирають від хвороб, які в нормальній ситуації були б виліковними. Неповнолітніх також примушують до праці та ранніх шлюбів. Часто це єдиний спосіб допомогти родині.

Бойові дії ускладнюють доступ до необхідних медикаментів та обладнання. Торік 338 медичних закладів постраждали від обстрілів чи авіабомб.

Мільйон сирійців досі живе на територіях, оточених тією чи іншою стороною конфлікту, що унеможливорює задоволення їхніх базових потреб. У грудні минулого року приблизно 600 тисяч осіб в Алеппо жили без доступу до питної води.

ЖИТТЯ ЗАРАДИ ЄДИНОЇ НЕПОДІЛЬНОЇ ІРЛАНДІЇ

На 67-му році життя від хвороби серця 21 березня помер Мартін МакГіннесс, колишній командувач Ірландської республіканської армії (ІРА), який склав зброю й присвятив себе примиренню між Великою Британією та Північною Ірландією, аби владнати кривавий конфлікт, що тривав три десятиліття.

Згодом МакГіннесс став віцепрем'єром Північної Ірландії й обіймав цю посаду протягом 10 років. Він пішов у відставку в січні цього року через проблеми зі здоров'ям та розбіжності з партнерами по коаліції.

Замолоду Мартін МакГіннесс вирішив присвятити себе боротьбі за права католиків у

Мартін МакГіннесс присвятив своє життя справі об'єднання історичних ірландських земель в єдину Ірландську державу

Північній Ірландії й захищати їх від протестантської більшості,

яка підтримувала британську владу й протягом багатьох років домінувала в регіоні.

Він став одним з провідників ІРА, що вела збройну боротьбу проти британського правління. Метою численних терактів було домогтися незалежності від Великої Британії та створити об'єднану незалежну Ірландську державу.

21 березня в місті Лондондеррі (Північна Ірландія) відбулася жалобна панahiда пам'яті Мартіна МакГіннесса. Її учасники несли загорнуту в ірландський прапор труну колишнього командувача Ірландської республіканської армії, який відійшов у кращий світ.

НАЙБАГАТШІ ЛЮДИ СВІТУ

Статки найбагатших земель, станом на березень 2017 року, становлять 7,67 трильйона доларів

Американський журнал Forbes оприлюднив щорічний світовий рейтинг доларових мільярдерів. Торік кількість тих, що мають на рахунках суму з дев'ятьма нулями, вперше перевищила дві тисячі – 2043 особи.

Загальні статки найбагатших земель, станом на березень 2017 року, становлять 7,67 трильйона доларів.

56 мільярдерів молодші за 40 років, 227 – жінки.

У США мешкає найбільше багатіїв – 565, на другому місці Китай – 319, Німеччина – третя (114 мільярдерів), четверта – Індія (101 мільярдер).

Рейтинг Forbes четвертий рік поспіль очолив американець Білл Гейтс. Статки 61-річного засновника Microsoft становлять \$86 млрд.

На другому місці – 86-річний голова інвестиційної компанії Berkshire Hathaway Ворен Баффет, його капітал оцінюється в \$75,6 млрд.

Третій – засновник Amazon.com Джефф Безос, який має \$72,8 млрд.

Крім того, до першої десятки світових багатіїв увійшли:

– засновник іспанської компанії Inditex і власник бренду Zara Амансіо Ортега (\$71,3 мільярди);

– 32-річний засновник соціальної мережі Facebook Марк Цукерберг (\$56 мільярдів);

– телекомунікаційний магнат з Мексики Карлос Слім (\$54,5 мільярди);

– голова ради директорів корпорації Oracle Ларрі Елісон (\$52,2 мільярди);

– співвласники корпорації Koch Industries брати Чарльз і Дейвід Кохи (по \$48,3 мільярдів на кожного);

– колишній мер Нью-Йорка й власник інформаційної агенції Bloomberg Майкл Блумберг (\$47,5 мільярдів).

За повідомленнями зарубіжних ЗМІ підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ У ЛОНДОНІ

22 березня біля стін британського парламенту й на Вестмінстерському мосту було скоєно терористичний акт, унаслідок якого 4 особи загинуло й щонайменше 20 дістали поранення

Усереду, 22 березня, біля стін британського парламенту в Лондоні було скоєно терористичний акт. За останніми даними британської поліції, в результаті нападу загинуло четверо осіб, один з

них – сам зловмисник, якого застрелили правоохоронці.

Серед загиблих – поліцейський, якого зловмисник смертельно поранив ножом. Поранень також зазнали щонайменше 40 осіб, дехто з них

перебуває в критичному стані. Спочатку нападник був за кермом автівки, яку він скерував на перехожих на Вестмінстерському мосту. Зловмисник врізався в натовп туристів, серед яких були французькі школярі. Потім він атакував людей з ножом.

Свідки також розповідають, що чули також постріли. Депутати британського парламенту кажуть, що чули кілька пострілів.

Свідки розповідають про понад десяток поранених на Вестмінстерському мосту біля будівлі парламенту. Сесію було призупинено, доступ до будівлі заблоковано. На прохання поліції зачिनено прилеглу станцію метро.

Поліція класифікувала напад як теракт. У Скотленд-Ярді назвали напад біля парламенту і на Вестмінстерському мосту «терористичним інцидентом». За словами керівника контр-терористичної поліції Марка Роулі, Скотленд-Ярд вже розпочав розслідування.

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Як відомо, в українській політиці не буває нічого неможливого. Події, які ще вчора здавалися неймовірними, раптово стають реальністю. Утворюються найнесподіваніші союзи. Люди, які ще вчора здавалися політичними лузерами та маргіналами, різко злітають до вершин і навіть починають претендувати на владу в країні. А сама влада часто ухвалює дивні рішення, які важко пояснити.

Раптові рішення РНБО підтримати блокаду вантажоперевезень на Донбасі стало сюрпризом для всіх. Розгубилися як прихильники, так і противники влади. Адже президент багаторазово заявляв, що блокада завдає державі серйозних збитків, а люди, які її організували, фактично діють в інтересах Росії. І раптом буквально в один день все різко змінилося, і сам Порошенко очолив те, з чим так активно боровся. У прибічників влади, які традиційно підтримують президента на Фейсбук, від такого фінта спостеріався певний шок. Ще вчора вони доводили шкідливість блокади, а тепер ситуація розвернулася на 180 градусів. Як пояснити це своїм читачам?

Згідно з офіційною інформацією, рішення РНБО про припинення вантажоперевезень із зоною АТО вводиться тимчасово, до тих пір, поки бойовики не повернуть контроль над цими підприємствами українським власникам. Однак, лідери незаконних формувань вже дали зрозуміти, що заводи вони повертати не збираються і зі свого боку теж вводять «блокаду України». Таким чином, є підстави вважати, що припинення вантажопотоку з ОРДІЛО – це всерйоз і надовго. І швидше за все, деякі підприємства Донбасу цей період просто не переживуть.

З інтерв'ю, яке Петро Порошенко дав кільком українським телеканалам 15 березня, стало ясно, що він, як і раніше, негативно ставиться до організаторів блокади й звинувачує їх у тому, що російські бойовики захопили контроль над українськими підприємствами в ОРДІЛО. За словами президента, українські заводи були якорем, який утримував захоплені райони Донбасу й не давав їм повністю розірвати зв'язки з Україною. А тепер повернути Донецьк та Луганськ буде значно важче.

– Це були такі «острівці» України. Як і, на якому ця територія трималася за Україну. І, без-

умовно, ми збиралися використувати їх при реінтеграції, при поверненні України на Донбас і поверненні Донбасу в Україну. Це були базові плацдарми для повернення України, – заявив Порошенко. Також за його словами, захоплення українських підприємств «знищило Україну на Донбасі».

Разом з тим, не можна не відзначити, що влада не надто заважала активістам блокувати залізничне сполучення. Більш-менш серйозні спроби деблокувати рейки було зроблено лише через майже місяць після початку блокади. А відразу після резонансних сутичок поліції з активістами, транспортне сполучення з ОРДІЛО було перекрите вже офіційним рішенням Києва. Таким чином, цілий місяць Порошенко не робив проти блокади нічого, крім агресивної риторики.

Один з редутив блокади вантажосполучення з окупованими районами Донбасу

ЧОМУ ПЕТРО ПОРОШЕНКО СТАВ «БЛОКАДНИКОМ»?

Петро Порошенко на засіданні РНБО, на якому було ухвалено рішення про приєднання до блокади на державному рівні

Чому так сталося? Є підстави вважати, що ситуація, що склалася, вигідна самому Порошенку. Зрозуміло, президентська посада не дозволяє йому відкрито це визнати, однак в даному випадку слова гаранта вже дуже розходяться з його діями. Поступовий вихід з набридлого всім мінського глухого кута грає Порошенку на руку. Причому після початку блокади президент отримав можливість розіграти вигідну для нього комбінацію чужими руками. Офіційна версія подій, яка подається як українцям, так і західним партнерам: радикальні українські сили організували стихійну блокаду (на яких тепер президент перекладає відповідальність за труднощі у переговорах з МВФ і ймовірно погіршення економічних показників країни), а терористи в ОРДІЛО своєю чергою захопили українське майно, чим грубо порушили Мінські домовленості. Влада ж намагалася діяти мирно і не йти на загострення конфлікту, але за обставинами, що не залежать від Порошенка, з вини радикалів не змогла утримати ситуацію під своїм контролем.

Захоплення українських підприємств в ОРДІЛО фактично поставило переговори у патову ситуацію й дало можливість офіційному Києву перекласти відповідальність за зрив Мінська на російську сторону та сепаратистів. Очевидно, що після «націоналізації» українських підприємств і розриву економічних зв'язків ОРДІЛО з Україною можна говорити про остаточне затвердження курсу на заморожку конфлікту. У всякому разі інтеграції Донбасу ситуація, що склалася, вже точно не сприяє, про що й говорив президент у своєму недавньому інтерв'ю.

Схоже, владі не надто й хотілося повертати захоплені райони Донецької та Луганської областей. І тут блокада й загострення конфлікту виявилися вельми доречними. Думка про те, що без окупованого Донбасу України, ймовірно, буде навіть краще, не нова. Ця теза досить популярна й регулярно озвучується в тій чи іншій формі різними спікерами. Очевидно, прихильники такого підходу є і в партії Порошенка. Наприклад, не так давно колишній мер Маріуполя Михайло Поживанов розповів, що прихильником

«позбавлення» Донбасу є нинішня глава фракції «Блок Петра Порошенка» Ігор Гринів. Причому, такі погляди Гринів висловлював ще в 90-х роках, задовго до початку військового конфлікту з Росією.

Донбас занадто незручний для українських політиків, щоб його повертати. Адже очевидно, що після всіх подій, населення ОРДІЛО навіть на чесних і демократичних виборах не голосуватиме за ті сили, які декларували український патріотизм. У кращому разі там проголосують за Опозиційний блок або іншу, ще більш радикальну проросійську силу. Це означає, що ані Порошенко, ані Тимошенко, Садовий та Ляшко не зацікавлені в тому, щоб повертати цей електорат і підігравати своїм суперником. Тим більше, швидше за все, повного контролю над ОРДІЛО в разі перемир'я в Києві вже не буде, і регіон перетвориться на таку собі українську Чечню, де місцеві бандформування малюватимуть на виборах будь-який результат.

Таким чином, немає нічого дивного в тому, що Україна фактично відкидає створене Росією нове «Придністров'я». При цьому По-

рошенко займає найбільш вигідну позицію, формально залишаючись збоку та спостерігаючи як мости спалюють інші люди. На них в результаті й було покладено відповідальність за зрив реінтеграції. Мовляв, ми намагалися, мирилися, а Парасюк і Семенченко все зіпсували. Ось з них і питаєте за все.

Що ж стосується долі «відтиснутих» виробництв, то тут прогнозувати щось поки важко. У Ріната Ахметова вже заявили, що втратили контроль над усіма підприємствами в ОРДІЛО. На даний момент вони перебувають в режимі простою й чекають допомоги від Росії. Але наскільки ефективною буде ця допомога, не ясно. Можливо, незабаром повертати Україні буде вже нічого. А це означає, що перерветься ще одна нитка, що пов'язувала зону АТО з країною. І в суспільства з'явиться ще одна причина не хотіти повернення Донбасу. Адже кому потрібен розбитий, розграбований, бідний та депресивний регіон, де мешкають люди, які вважають нашу мову «собачою», а наших героїв – бандитами?

Денис Казанський
«Тиждень»

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Наш співрозмовник: Сергій Лойко – відомий російський журналіст, письменник, перекладач. Народився 1953 року в Москві.

У 1980 році закінчив Московський педагогічний інститут за спеціальністю «англійська філологія», викладав англійську мову в школі. З кінця 1980-х років працював перекладачем і репортером московського бюро Associated Press, продюсером британської телекомпанії TV/am «Good morning, Britain». З 1991 до 2016 року – оглядач і фотокореспондент газети Los Angeles Times. Висвітлював військово-політичні конфлікти в Придністров'ї, Абхазії, Нагірному Карабаху, Чечні, Афганістані та Іраку. З 2014 року – події на Майдані та війну на Сході України. Автор книг «Шок і тремтіння» та «Аеропорт».

У 2015 році удостоєний американської нагороди Overseas Press Club Bob Considine award «за хоробрість, достовірність, оригінальність, глибину й виразність публікацій». Того ж року Los Angeles Times нагородила його редакторською відзнакою за кращі репортажі 2014 року. Книгу «Аеропорт» було внесено на розгляд національного Шевченківського комітету України 2017 року.

Мешкає й працює в Москві.

не можуть відбуватися військові навчання зі справжньою вибуховою в житловому районі! Не можуть відбуватися навчання так, щоб вночі евакуювали цілий будинок! Тобто, це був явний терористичний акт... ФСБ заради кар'єри Путіна висаджувало в повітря Росію. Зрештою, що б Путін з ФСБ не робили, вони не можуть нічого зробити так, щоб їх не спіймали, щоб не наслідити.

– Але якось ці сліди їм не заважають. Путіна ж підтримують майже 90 відсотків росіян...

– Що означає не заважають? Ви дивилися фільм про зомбі «Ходячі мерці»? От російські люди мені нагадують таких «укушених» – що б не говорив по телевізору Кремль, найгідотнішу, найцинічнішу, найочевиднішу неправду, вони всьому вірять і все сприймають за чисту монету. І, навпаки, що б не говорили про Путіна й Кремль, вони все відкидають, як західну пропаганду. Абсолютно зомбоване населення. І все це за технологіями пропагандистської війни, коли створюється відвертий монстр зла, дивовижна неправда, і люди, які споживають цю інформацію, думають: ну, не

Сергій Лойко під час презентації своєї книги «Аеропорт» у Нью-Йорку

СЕРГІЙ ЛОЙКО: «ПУТІН – ЦЕ КРИХІТКА ЦАХЕС»

– У вас українське прізвище? Ви маєте українське коріння?

– Напевне, більше польсько-білоруське...

– Ви справді народилися у Фінляндії, як написано у Вікіпедії?

– Ні, я народився в Москві. Фінляндія – моя улюблена країна, одного разу я пожартував, що хотів би народитися в Суомі, і хтось це сприйняв за правду й розмножив в інтернеті.

– Ми вперше побачили й почули вас, коли ви ставили запитання Путіну на прес-конференції й захопилися вашою сміливістю, тому що він побілів-почервонів і не знав, що сказати. Як ви прийшли до того, що Путін – це зло для Росії й російського народу?

– Я прийшов до цього дуже рано. Ще в 1999 році, коли було висаджено в повітря будинки в Москві, а потім у Рязані. Я туди поїхав, зустрічався з місцевими мешканцями й міліціонером, який знайшов ту вибухівку. По телевізору було оголошено, що це вибухівка-муляж, а в мішках був цукор. Міліціонер же, якого викликав місцевий мешканець, знайшовши вибухівку, свого часу воював півроку в Чечні як фахівець з вибухових пристроїв, і він сказав відразу, що «вибухівку від цукру відрізнити може». На тій справі піймали ефесбешників – чоловіка й жінку, після цього голова ФСБ Росії Патрушев оголосив по телевізору, що там проходили навчання. Але

може бути це брехню, тому що вона така «дивовижна» або така страшна, отже, це правда. Як про розп'ятого хлопчика на Донбасі... Є такі люди в Росії, як Костянтин Ернст, керівник Першого телеканалу російського телебачення, або ще один телекерівник Олег Добродеев – ті, хто організовує цю телепропаганду, цю страхітливу теледезінформацію. Що вони скажуть наступного дня, коли Путін не буде? Тим людям, які прийдуть після нього, як Микиті Хрущову, доведеться розвінчувати його злочини. І ось я думаю: що скажуть ці добродееви-ернсти? Скажуть, що наближали кінець, танцювали від супротивного, що всю пропаганду перетворили на театр абсурду, а ми, наївні, не зрозуміли...

– Немає сумнівів, що вони знайдуть потрібні слова, подібне ми вже переживали, коли комсомольсько-партійні діячі стали раптом демократами, а пізніше – мільярдерами. Вони усвідомлено зомбовані чи це циніки, залежні від грошей?

– Я не дивуюся, коли стане очевидним, що застосовуються спеціальні технології зомбування. Візьміть російські ліберальні засоби масової інформації – «Дождь», «Эхо Москвы», «Новую газету». Там використовується принцип військової пропаганди – 60 на 40. Наприклад, запрошують мене, Навального, а тоді Маркова, Красовського, Жириновського – одіозних людей. Так криниця, здавалося б, правди стає замуленою.

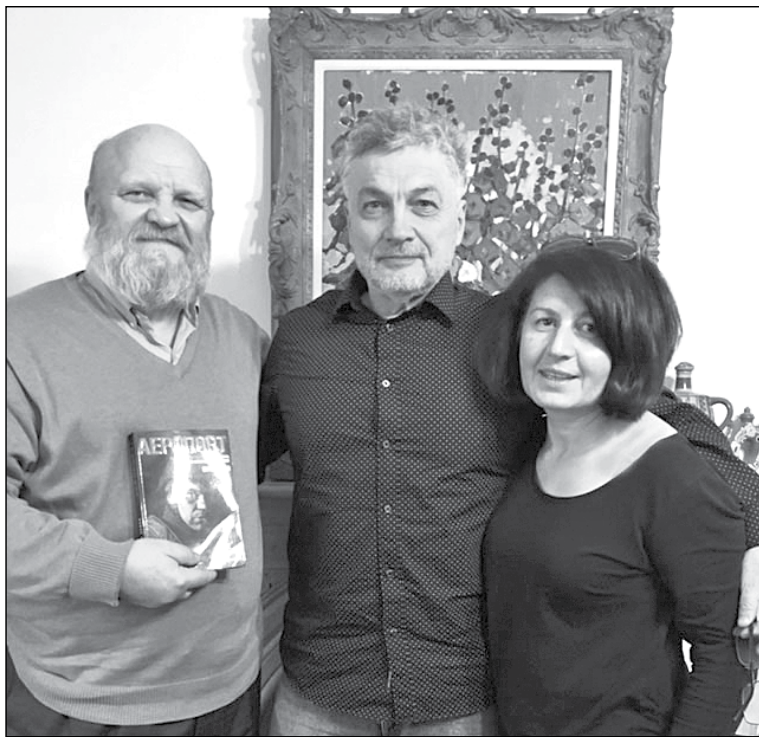

Фото на згадку

А вони, керівники, стверджують, що таким чином дотримуються принципів демократії, дають можливість висловитися всім. Але у фашистській країні у Маркова-Красовського-Жириновського й так мільйон можливостей виступити, де завгодно, й висловити свою думку. Тому, коли вони з'являються в таких ліберальних аудиторіях, тоді й відбувається найбільше отруєння цих більш-менш пристойних людей.

– Але коли росіяни їдуть в Британію чи Америку, живуть тут, а потім, повернувшись

додому, ненавидять цей світ, обливають його брудом. Чому?

– Якщо використовувати такий термін як ватники, то ватників в Ізраїлі – сила-силенна. Ватників в Америці – безліч. Тому що це люди, які їхали до Ізраїлю, Америки, Канади не за ковтком свободи, а по ковбасу, джінси, телевізор, авто. І оскільки в них були такі пріоритети, вони не змогли адаптуватися, вони все одно почуваються тут чужими, й їхні ностальгійні спогади про Росію стають гіпертрофованими. Я пам'ятаю в році

1994-1995-му мій син, який давно живе в Америці й тепер доволі успішний бізнесмен, приїхав до Москви, й після зустрічі зі своїми друзями сказав мені: «Якби я залишився в Росії, я був би мільйонером». Розумієте, вони кокетують самі з собою: «У Росії краще, в Росії найкраще...»

– Давайте перейдемо до нашої головної теми – теми українсько-російської війни, як ми її тут називаємо. Коли ви вперше зрозуміли, що це українсько-російська війна, а не внутрішній громадянський конфлікт?

– Відразу. Ви пам'ятаєте ту прес-конференцію, коли я ставив Путіну «незручне запитання»? Так от, я не хочу особливо хвалитися, але в своїй книзі «Аеропорт», написаній в 2015 році, я передбачив загибель Г'ві, Моторолли й попередив ансамбль пісні й танцю російської армії, щоб не їздив на війни. В книзі це є. Путін розпинає міністра оборони й каже йому: «Ви зрозумійте своєю нерозумною головою, що «громадянську війну» в Україні повинні вигравати місцеві герої – не загибель Моторолли, і не ансамбль пісні й танцю російської армії...» Наприкінці,

в епілозі, Ваха й Фераррі – прототипи Г'ві й Моторолли – гинуть приблизно в таких самих ситуаціях, у яких вони загинули пізніше насправді.

Розкажу смішну історію, якби не було так гірко. В грудні 2013 року я приїхав з України й поставив Путіну «хамське» запитання. Я встав і українською мовою сказав завчену фразу: «Шановний пане президенте, дозвольте поставити вам ще одне запитання про Україну...» У нього – скляні очі, що, мовляв, він верзе. А я тільки повернувся з Майдану, повітря свободи ще не вивітрилося, візьми й запитай: «Деякі гарячі голови в Криму вимагають, щоб ви ввели туди війська, гіпотетично така можливість існує?» Це був грудень 2013 року. Він відповів: «Это чушь, мы озабочены положением наших соотечественников за рубежом, но мы не будем махать шашками...» Після прес-конференції підійшли до мене знайомі журналісти й дорікнули: «В тебе була можливість поставити серйозне запитання, в нас не було (Путін, поки я був журналістом Los Angeles Times, завжди давав мені можливість поставити йому запитання наприкінці прес-конференції), а ти почав корчити з себе клоуна й почав нести хто-зна що...» І таких відгуків було багато. Але щось мені підказувало, що я поставив правильне запитання. І через три місяці стався Крим. Тоді один із цих журналістів зателефонував мені й сказав: «Це ти йому таку ідею підкинув?!»

– 3 часів Майдану друзів у Росії у вас стало менше?

– Значно. Тому що мої друзі з протилежного боку барикад також беруть участь у цій війні.

– Відчувають, що вони – посіпаки вбивць?

– Ні. Вони всіляко себе виправдовують. Саме засоби масової інформації розв'язали цю війну. Вони її готували, вони її підживлювали із самого того моменту, коли почався Майдан, а може, навіть і раніше. Путін ділить вину за цю війну із засобами масової інформації. «Комсомольська правда», Russia Today повинні бути на лаві підсудних в Гаазі. Ви, напевне, хотіли запитати про процес, який нині розпочався в Гаазі, а я вас випередив. Росії ні холодно, ні спекотно від того, що там відбувається, – вона ухвалила закон, що найголовніший на світі – Російський конституційний суд, як він вирішить, так і буде. Тобто, російські закони – вищі за міжнародні. Але те, що в Гаагу приїждять російські адвокати, російські політики й щось там починають говорити, виправдовуватись, все-таки про дещо говорять. Ви знаєте анекдот, як лікар радить смертельно хворому пацієнту «поїхати на грязі»? «А що допоможе?» – зрадив приречений пацієнт. «Не допоможе, але будете звикати до землі», – відповідає лікар. Не допоможе, але нехай Росія зникає до Гааги.

– Але в Гаазі Росія говорить анекдотичні речі, наприклад, що зброю ДНР-івці знайшли в шахтах...

– Є прекрасна книжка Юза Алешковського «Маскіровка» – про секретне місто, в якому кують зброю для боротьби зі світовим імперіалізмом, але, щоб ніхто із ворогів не здогадався, що вони там роблять, все це робиться під землею, а на поверхні всі загризовані під повій, алкоголіків, пішоходів, продавців морозива... Одну зміну вони живуть замасковані на поверхні, а дві – під землею. Супутники-розвідники знімають усе це й думають, що це звичайне російське місто. Поведінка Росії в Гаазі – це те саме маскування. Як ви думаєте, чому Гіві й Моторолла були героями народного спротиву, чому не лазили з телеекранів?

– Показати, що на Донбасі воюють не російські елітні спецвійська, а здійснюється опір народу?

– Правильно. Путіну потрібне гарматне м'ясо, яке їхало б на Донбас воювати, щоб інші дивилися на таких добровольців і бачили в них героїв. У справжньому кіно герої – симпатичні, розумні, красиві. А тут нам показують ідіотів-героїв. І це був геніальний хід Кремля, тому що в якому-небудь Мухозасиженську сидить у майці п'яний мужик з банкою пива в одній руці і жмутом волосся своєї жонки в другій, вмикає телевизор і бачить там своє віддзеркалення – Мотороллу, який йому каже: «Чого ти сидиш у тій глушині? Приїжджай до нас, ти тут піднімешся, як я, ти будеш в орденах, як я, в тебе буде бабло, ти тут тачку собі заробиш, тебе

жінки любитимуть...». У Росії живе велика кількість такого плебсу, такого бидла, такої черні. Адже на російських просторах вже третій десяток років йде оболванювання народу. П'яний мужик подивився, послухав і повірив, що за два місяці озолотиться. І тисячі добровольців поїхали на цю війну. І таким чином, Кремль виконав свій план. Але основну роботу робили професійні російські офіцери, солдати, а цих бидло-героїв показували по телевізору як лялькових персонажів.

– Багатотисячний похорон Моторолли – це реальність чи фото-телемонтаж?

– Організований захід: зігнали людей, звезли на автобусах, заплатили гроші.

– Ви були в самому центрі пекла, коли йшли тяжкі бої за Донецьке летовище, бачили

Кіборги-захисники Донецького летовища. Фото Сергія Лойка

українських захисників, розмовляли з ними, дивилися їм у вічі. Хто вони – кіборги? Також український спецназ?

– Усі вони були добровольцями, причому, добровольцями в квадраті, тому що нікого насильно в аеропорт не посилали. До того аеропорта три кілометра треба було доїхати нічійною землею, під обстрілом ворожої армії. Не всі доїздили. Я бачив там добровольців, людей з переконаннями. Мене іноді запитують: чи не буде в кіборгів в'єтнамського синдрому, афганського синдрому?

Ну, як у них може бути в'єтнамський чи афганський синдром, якщо вони захищали свою Батьківщину! Вони не їхали воювати на чужу територію. Це не юні нецільовані хлопці, які поїхали на війну і вона їх, як героїв Роберта де Ніро у фільмі «Полювання на оленя», поламала. Це були дорослі, серйозні, професійно успішні люди – інженери, журналісти, поети, юристи, бізнесмени... Там не було 18-літніх дітей, там були 40-45-літні чоловіки, готові віддати життя за свою Батьківщину. Там, в «Аеропорту», я зрозумів, що в наш час патріотизм – це не тільки висока книжна патетика, це приземлена готовність людей захищати свою Батьківщину зі

зброєю в руках. І як це не гучно звучить, але в битві за Донецький аеропорт так воно й було.

– Під час Майдану, на Донбасі ви побачили Україну інакшою чи це була та сама країна, яку ви знали й раніше?

– Після розвалу Радянського Союзу всі в різних умовах опинилися в багні, залишеному в спадок. Але Україна в цьому багні попливла в правильному напрямку. Зараз вона вже вилізла на берег і це помітно. Мабуть, це звучить дещо цинічно, але немає худа без добра. Війна перетворює українців на новий народ. Чому в багатьох республіках після розвалу СРСР не відбулося переходу до реальної демократії? Тому що ніхто не заплатив кров'ю... Свобода, не омила кров'ю. Україна платить кров'ю за свою сво-

денні домовини в Росію, ситуація відразу ж зміниться. Як тільки кожен, хто голосує за нього, втратить брата, сина, чоловіка, він відразу ж голосуватиме зовсім по-іншому.

– Для чого взагалі Путіну Україна? Він же зрозумів, що поставити на коліна її не зможе ніколи...

– Ось у мене в книзі генерал каже: «Якщо вони сунуться далі, в них на кожному кілометрі буде Донецький аеропорт...» Тому вони далі й не йдуть. Путін був дезінформований. Він же новини отримує з тих джерел, які йому підсовують. Він же не читає New York Times чи Wall Street Journal, не розуміє, що є й інші точки зору. Він перебуває в своєму замкненому просторі. Він же сам несправжній, живе «за легендою» – в нього легенда «Прези-

дентом став Зюганов. Тому що тоді б через рік-два відбулося справжнє антикомуністичне народне повстання, яке закінчилося б кров'ю. Але це був би катарсис: комуністичну ідеологію було б заборонено, був би російський Нюрнберг, була б люстрація, було б знищено ФСБ-КГБ... Але цього не відбулося. Єльцинські маніпуляції закінчилися раковою пухлиною під назвою Путін.

– Чому все-таки ніхто не може відповісти на запитання: чому народом, який народив Пушкіна, Лермонтова, Достоевського, править дрібний кагебіст, який півжиття просидів у ГДР, і всі пушкіни-лермонтови-достоевські у нього в кулаку?

– У якому році скасували кріпосне право?

– У 1861-му.

– У Росії нині ми маємо справу з продуктом генетичної мутації негативної селекції. Тому в нашій країні сьогодні неможлива жодна революція. До того ж, Путін – великий маніпулятор, він скористався результатами шокової терапії 1991 року. Ліберальний бунт неможливий, можливий заколот плебсу, коли нічого буде їсти, але для того Захід повинен вести себе по-іншому. Потрібно негайно відключати Росію від системи міжнародних платежів SWIFT, заморозити візи для представників усіх рівнів влади, скасувати чемпіонат світу з футболу. Кажуть, от Обама – гарний був президент! Але ж Обама проморгав Крим! Я впевнений, що при Трампі такого не сталося б.

– От в Америці й, зокрема в нашій громаді дехто й досі повторює, що Трамп – маріонетка Путіна. Які ваші прогнози щодо майбутнього російсько-американських відносин?

– Республіканці традиційно для Росії гірше, ніж демократи. Що ж до Трампа, то він справді заслуговує на критику, він дуже недосвідчений політик, але надається на науку, швидко вчиться... Йому вже показали на глобусі, де знаходиться Україна, він вже заявив, що Крим анонсовано і його треба повернути... Розумієте, Трамп потрапив у таку ситуацію, що тепер дмухатиме на воду, тому що всім повинен довести, що він не маріонетка Путіна.

– Ви не боїтеся за своє життя? У Росії таких думок, які висловлюєте Ви, не прощають...

– Я знаю, що мені загрожує небезпека. Проти мене пробували порушити кримінальну справу. Але я не боюся.

– У Путіна є й сильніша зброя – полоній, кіллери...

– Тоді мою книгу прочитають мільйони...

Розмову провели Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський

Від редакції.

«NOVA газета» дякує голові Нью-Йоркського відділу УККА Іванці Заяць за сприяння в підготовці цього інтерв'ю.

дент». Я майже не сумніваюся, що ця війна для нього – це також забавка. Він усе життя був маленьким нікчемним чоловічком, Крихіткою Цахес, пам'ятаєте в Гофмана. От Путін – типова Крихітка Цахес. Вся влада в Росії належить йому, він – фарсове повторення Сталіна. А насправді маленький, сірий чоловічок.

– Коли в Україні з'являвся диктатор, українці піднімалися на Майдан. Чому в Росії немає таких сил, готових знести цю абсолютно диктаторську владу?

– Тому що людей ця влада влаштовує. Путін впарює їм ідею великої Росії – і їм це подобається. Їм подобається, що «Росія встає з колін»... «На четвереньки»...

– Деякі політологи кажуть, що в Росії неможливий Майдан, якщо там і буде якийсь спротив, то це буде тільки Донбас. Ви з цим згодні?

– Так завжди й було. В Росії можлива лише боротьба між кланами. В 1991 році переміг не демократично налаштований народ, а клан Єльцина. У 1996 році Єльцин, перебуваючи в передінфарктному стані, виграв вибори. Але ця перемога була підтасована. Насправді виграв Зюганов. Озираючись назад, я впевнений, що для Росії вигідніше в історич-

Для Путіна великі втрати неприпустимі. Як тільки підуть що-

В УКРАЇНІ

ЧИ ЗБЕРЕЖЕТЬСЯ
ПОДВІЙНЕ
ГРОМАДЯНСТВО?

Ні для кого не секрет, що нині багато громадян України мають ще й друге громадянство. У США, наприклад, таких осіб налічується тисячі. Люди приймають американське громадянство, зберігаючи за собою ще й українське. Це, зокрема, дає можливість отримувати пенсію й тут, і там.

Президент України Петро Порошенко заявив, що ухвалення закону про категоричну заборону подвійного громадянства, який було підготовлено з його ініціативи, це питання національної безпеки. Цим законом буде встановлено, що особа, яка добровільно отримала громадянство іноземної держави, буде вважатися такою, що потрапляє під дію вимоги про припинення українського громадянства. Шукати порушників Порошенко планує через запити до органів влади іноземних держав та їхніх публічних реєстрів, на офіційних веб-сайтах, в офіційних друкованих виданнях або за паспортом, який побачить у особи прикордонник.

Президент навів приклад скандального депутата Андрія Артеменка, який під час допиту в Генпрокуратурі зізнався, що має два громадянства.

«Я робитиму все від мене залежне, щоб таких людей позбавляли українського громадянства. І я пишаюся тим, що з цього приводу я маю повну підтримку українського суспільства», – резюмував Петро Порошенко.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
НАЗВАВ ВИННИХ
У ВІДТЕРМІНУВАННІ
ТРАНШУ МВФ

Як стало відомо, питання про перегляд програми фінансування для України зникло з порядку денного ради директорів Міжнародного валютного фонду (МВФ) на 20 березня. Президент України Петро Порошенко звинуватив у відтермінуванні траншу МВФ організаторів блокади на Донбасі.

«Сьогодні, 20 березня, у нас відбулися інтенсивні пе-

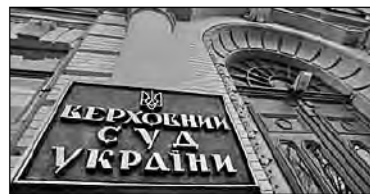
реговори міністра фінансів, голови Національного банку, прем'єр-міністра, і я в цьому брав участь, з Міжнародним валютним фондом – для того, щоб виправити ті результати, які були викликані абсолютно безвідповідальною поведінкою українських політиків», – зауважив він.

«Один з учасників переговорів запропонував відправити до Вашингтона, як спецпредставників, Андрія Івановича Садового із Семенченком та Юлію Володимирівну Тимошенко з Парасюком», – заявив з іронією Порошенко. «Якщо «Самопоміч» організувала й патрунувала блокаду на Донбасі, то нехай би й виправляла наслідки цієї диверсії», – сказав Порошенко, заявивши, що в Україні дехто плутає демократію з «махновщиною».

«Ми живемо в країні, яка воює. Демократія – це не анархія, не всюдозволеність. Монополію на застосування сили має тільки держава, навіть коли вона демократична», – заявив Порошенко.

НОВИЙ СКЛАД
ВЕРХОВНОГО СУДУ:
МІНЯЮТЬ ШИЛО НА МИЛО

Президент України Петро Порошенко сподівається, що Верховна Рада дуже швидко ухвалить усі необхідні зміни до законодавства, аби почав працювати новий Верховний суд. Про це він заявив 22 березня на засіданні ради з питань судової реформи.

За словами голови держави, вже розроблено зміни до законодавства, які забезпечують процесуальні можливості для функціонування нового Верховного суду. Порошенко пообіцяв якнайшвидше підписати «цілий фоліант» змін і направити його до Верховної Ради для затвердження.

Він підкреслив, що Україна знаходиться на завершальному етапі створення оновленої інституції, за що він вдячний, зокрема, Вищій кваліфікаційній комісії суддів та Вищій раді правосуддя. Порошенко також висловив сподівання, що обрання членів нового ВСУ – це вже питання «не місяців, а тижнів».

Втім, у громадськості виникають великі сумніви, що новий склад Верховного суду буде більш чесним і менш корумпованим. Адже ті, хто туди з такою наполегливістю рветься, знають, що це годівничка, яка подарує їм багате й сите життя. Так само, до речі, як і Конституційний суд, який нав'язали Україні і який виявився ще однією годівничкою, через яку обкрадається український народ.

ГРОМАДЯНИ УКРАЇНИ
В РЕЙТИНГУ СВІТОВИХ
БАГАТИЙ

До рейтингу найбагатших доларових мільярдерів світу за версією впливового американського журналу Forbes потрапило шестеро громадян України. Найбагатшим з них у списку світових багатіїв виявився олігарх Рінат Ахметов.

Порівняно з минулим роком він розбагатів удвічі – його статки з 2,3 млрд доларів зросли до 4,6, а місце у загальному рейтингу піднялося з 771-го до 359-го. Другий у списку найбагатший громадянин України – бізнесмен Геннадій Боголобов. У загальному рейтингу в нього 1468 місце та 1,4 мільярда доларів (1,3 млрд доларів у 2016-му році). Ігор Коломойський, який рік тому ділив з ним 1367 місце зі статками у 1,3 млрд доларів, втратив позиції і опинився на 1795 місці із 1,1 мільярда доларів. Разом із ним цього року 1367 сходинок посів олігарх та зять экс-президента України Леоніда Кучми Віктор Пінчук. Його статки оцінили також в 1,1 мільярда доларів, хоча 2016 року він перебував на 1476 місці і був багатшим на 100 мільйонів доларів. А от справи аграрія Юрія Косюка дещо покращилися. Цього року зі статками в 1,2 мільярда доларів він посів 1678 місце та розділив його з нардепом Костянтином Жеваго. Востаннє він потрапляв до рейтингу найбагатших людей світу в далекому 2014-му з аналогічними статками в 1,2 млрд доларів. Минулого року, за даними українського Forbes, в нього був 431 мільйон доларів.

ФРАНЦУЗИ ДОПОМОЖУТЬ
ЛЬВОВУ РОЗВ'ЯЗАТИ
ПРОБЛЕМУ ЗІ СМІТТЯМ

Львівська міська рада домовилася з французькою компанією Egis про те, щоб вона проектувала рекультивацію сміттевого полігону в Грибовичах. Про це повідомили у Львівській міській Раді.

Львівська міськрада підписала з французькою компанією відповідний меморандум. У місті вже працюють французькі фахівці, які проведуть аналіз ділянок, виділених для об'єкта переробки твердих побутових відходів. Повідомляється, що фінансуватися проект буде за рахунок гранту французького уряду на суму 650 тисяч євро.

Львівська міськрада розраховує розпочати роботи з рекультивації вже в 2017 році.

Як відомо, Egis розробила проект рекультивації полігону ТПВ у Марселі (Франція), який вважається одним з найбільших у Європі.

Раніше Львова Андрій Садовий заявляв, що через відсутність місця для вивезення сміття у Львові склалися передумови для виникнення надзвичайної екологічної ситуації.

У НАЧАЛЬНИКА ПОЛІЦІЇ
ШОСТКИ ВИЛУЧИЛИ
ЗОЛОТІ ЗЛИТКИ Й
РОСІЙСЬКИЙ ПРАПОР

Прокуратура Сумської області провела обшуки в будинку та робочому кабінеті начальника Шосткинського відділу поліції. При цьому виявлено прапор Росії та золоті злитки. Про це повідомила прес-служба генерального прокурора України.

Як зазначається, правоохоронці провели санкціонований обшук у кабінеті та в його помешканні у рамках розслідування справи за фактом систематичного вимагання та отримання неправомірної вигоди заступником начальника вказаного відділу, якого 21 березня 2017 року викрито на отриманні 7 тисяч гривень хабаря.

«Під час проведення слідчих дій в будинку керівника виявлено та вилучено вогнепальну зброю, значну кількість набоїв, ножі та прапор Російської Федерації. У кабінеті правоохоронця, який має звання полковника поліції, виявлено та вилучено 21,5 тисячі доларів, 150 євро, золоті злитки, ювелірні вироби та колекцію монет», – йдеться у повідомленні.

Наразі розпочато досудове розслідування щодо встановлення походження знайдених цінностей. Відкрито два кримінальних провадження.

У ГЛУХОВІ ВІДКРИЮТЬ
ЦЕНТР ЛІКУВАННЯ
КОНОПЛЯМИ

Міський голова Глухова, що на Сумщині, Мішель Терещенко (нащадок знаменитої династії українських меценатів) повідомив про наміри відкрити перший в Україні європейський центр терапії коноплями. За словами мера, це буде перший в Європі такий центр.

«У Глухові ми маємо коноплі. Це наша традиція, і у нас навіть є відомий Інститут конопель, у якому ще 20 років тому могли виводити сорти без тетрагідроканабінолу (ненаркотичні коноплі), але з каннабідіолом,

які можуть використовуватись для боротьби з такими захворюваннями, як рак, склероз, хвороби Паркінсона й Альцгеймера», – сказав мер Глухова.

Найскладнішою проблемою в галузі охорони здоров'я, за словами М.Терещенка, є лікування онкологічних захворювань. Пан Терещенко заявляє, що канабіноїди, на які багаті коноплі, потенційно можуть бути ліками від раку.

Він повідомляє, що для створення першого європейського центру терапії коноплями вже знайшлися інвестори. Центр має відкритись через три місяці, коли буде новий врожай конопель.

«У центрі лікуватимуть хворих пацієнтів, а також здійснюватимуть профілактику захворювань. Він буде більше схожий на центр краси, аніж на лікарню, й люди матимуть змогу не лише отримати там лікування, а також розслабитися або привести себе в гарну форму», – розповів Мішель Терещенко.

У КИСВІ ОБЛИЛИ ФАРБОЮ
ПАМ'ЯТНИК ОЛЕНІ ТЕЛІЗІ
В БАБИНОМУ ЯРУ

Уніч на суботу, 18 березня, було облите червоною фарбою пам'ятник Олені Телізі, встановлений у Бабиному Яру. Про це повідомив голова ОУН Богдан Червак на своїй сторінці у Facebook.

«Без сумніву, здійснено провокацію не тільки проти ОУН і Олени Теліги, а проти України та українського народу. Все це вкладається в сценарій дестабілізації ситуації в країні, а, отже, не виключаю, що «сценаристи» сидять у Кремлі. В будь-якому разі правоохоронні органи повинні знайти винних. Бандити повинні бути покарані», – зазначив Червак.

Голова ОУН додав, що Олена Теліга віддала життя в боротьбі за Україну, але виявилось, що «навіть після смерті вона не дає спокою ворогам України. Навіть мертвою викликає у них страх».

Нині пам'ятник повністю очищено від фарби, біля нього чергує вартовий поліцейський.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

В АМЕРИЦІ

ЧИ ВДАСТЬСЯ
СКАСУВАТИ
ОБАМАСARE?

Президент США Дональд Трамп вважає, що в республіканців у Палаті представників американського Конгресу достатньо голосів, аби виграти ключове голосування про скасування реформи охорони здоров'я Обамасаре, яку колишній президент США Барак Обама вважав своїм найважливішим законодавчим досягненням.

Трамп висловив таку думку у вівторок, 21 березня, після зустрічі з республіканським кокусом Палати представників на Капітолійському пагорбі. Президент намагався переконати конгресменів, котрі не хочуть підтримати його план, бо вважають недостатніми запропоновані Трампом зміни, або побоюються, що президент залишить без медичного страхування багато малозабезпечених громадян.

Трамп попередив на зустрічі із законодавцями, що республіканці можуть зіштовхнутися з масовим невдоволенням своїх виборців під час перевиборів наступного року, якщо не проголосують за скасування Обамасаре.

Демократи в Палаті представників не можуть втратити більш як 21 голос з належних їм 237, аби новий закон про медичну систему США було передано на розгляд до Сенату.

ДОНАЛЬД ТРАМП
ЗНОВУ РОЗКРИТИКУВАВ
ЯДЕРНУ УГОДУ З ІРАНОМ

Президент США Дональд Трамп вже вкотре розкритикував ядерну угоду міжнародної спільноти з Іраном про обмеження ядерної програми Тегерана в обмін на поступове зняття економічних санкцій. Як заявив він прем'єр-міністру Іраку Хайдару аль-Абаді, що прибув до Вашингтона з візитом, «ніхто не може зрозуміти», чому попередній президент Барак Обама підписав цю ганебну угоду.

Під час зустрічі з іракським прем'єром обговорювався також «вакуум влади», що за словами Трампа, виник після захоплення значних частин території Іраку бойовиками екстремістського угруповання «Ісламська держава».

Візит аль-Абаді до Білого дому відбувся в час, коли Трамп готує велику зустріч представників 68 держав, на якій мають обговорити план знищення «Ісламської держави».

США ЗАБОРОНИЛИ
ПЕРЕВЕЗЕННЯ
ЕЛЕКТРОННИХ
ПРИСТРОЇВ ПАСАЖИРАМ
З БЛИЗЬКОГО СКОДУ

США запровадили заборону на перевезення електронних пристроїв розміром більших за мобільний телефон чи смартфон у ручному багажі на борту літаків. Ці обмеження стосуються дев'яти авіакомпаній, які здійснюють прямі авіарейси з 10 близькосхідних летовищ.

Під заборону підпали авіакомпанії восьми країн: Йорданії, Єгипету, Туреччини, Саудівської Аравії, Кувейту, Марокко, Катару та Об'єднаних Арабських Еміратів.

Відповідні американські відомства повідомили, що авіаперевізники цих держав, які здійснюють прямі рейси до американських міст, мають 96 годин на те, щоб запровадити нові правила й попередити про них своїх пасажирів.

Відтепер планшети, ноутбуки, камери, фотоапарати, ігрові приставки, DVD-програвачі чи прилади для читання електронних книг заборонено брати в ручний багаж тим, хто подорожує до США з міжнародних летовищ Аммана, Каїра, Стамбула, Джидди, Ер-Ріада, Кувейта, Дохи, Абу-Дабі та Касабланки.

Високопосадовці в американській адміністрації повідомили, що обмеження пов'язані з терористичною загрозою з боку угруповання «Аль-Каїда» в Ємені.

ДЕРЖДЕП ПІДТВЕРДИВ
ПЛАНИ РЕКСА ТІЛЛЕРСОНА
ВІДВІДАТИ МОСКВУ

Державний секретар США Рекс Тіллерсон відвідає Росію в квітні. Про це повідомила прес-служба Державного департаменту.

«У квітні Рекс Тіллерсон вирушить на зустріч міністрів закордонних справ країн «вели-

кої сімки» до Італії, а потім – на зустрічі в Росії», – йдеться в повідомленні.

У Держдепі також повідомили, що Р.Тіллерсон не братиме участі в зустрічі міністрів закордонних справ країн НАТО в Брюсселі 5-6 квітня.

Після вступу на посаду Р.Тіллерсон один раз зустрічався зі своїм російським колегою Сергієм Лавровим у Бонні 16 лютого.

Раніше інформаційна агенція Reuters з посиланням на представників американської влади повідомила, що Рекс Тіллерсон має намір прилетіти до Москви 12 квітня.

ІВАНКА ТРАМП
ОТРИМАЄ КАБІНЕТ
У БІЛОМУ ДОМІ

Донька президента США Іванка Трамп отримає особистий кабінет у Білому домі, а також доступ до секретної інформації. Про це повідомив її юрист Джеймі Горелік.

«Доросла донька президента, яка активно залучена до роботи адміністрації, – це нова можливість», – сказав він. При цьому Іванка Трамп не матиме офіційної посади і їй не виплачуватимуть платню.

За словами юриста Іванки, вона стане «очима й вухами» батька й даватиме йому різні поради широкого спектру.

Іванка Трамп довго працювала поряд з батьком у Trump Organization і як партнер у шоу «Кандидат». Д.Трамп не раз заявляв, що пишається своєю донькою Іванкою. Президент США зазначив, що її вміння високо тримати голову, попри негатив, це чудова риса характеру.

РІДНІ ЖЕРТВ АТАК
11 ВЕРЕСНЯ ПОДАЛИ
ПОЗОВ ПРОТИ
САУДІВСЬКОЇ АРАВІЇ

До федерального суду Сполучених Штатів подано позов від імені рідних 850 загиблих і 1500 поранених унаслідок терактів 11 вересня 2001 року. Заявники мають

намір судитися із Саудівською Аравією.

«Цей позов доводить: сім'ї не мають наміру здаватися, вони мають намір довести причетність Саудівської Аравії до тих подій», – заявив адвокат Джим Крейндлер, юридична фірма якого працює із сім'ями загиблих і постраждалих вже майже 16 років.

У позові міститься вимога про відшкодування збитків, проте публічно правники й позивачі суму не називають.

У позові названо кілька саудівських благодійних організацій, яких заявники вважають причетними до створення та фінансування тренувальних таборів для бойовиків «Аль-Каїди». Позивачі стверджують, що ці організації співпрацювали з лідером «Аль-Каїди» Усамою бен Ладеном і допомагали створенню нових осередків у Пакистані та Афганістані.

Як зазначається, Дж.Крейндлер звинувачує Саудівську Аравію в тому, що вона безпосередньо фінансувала «Аль-Каїду», а також забезпечувала їй оформлення документів і допомогу в перевезенні людей і вантажів по всьому світу.

Крім того, в позові згадано імена саудівських чиновників, які, як вважають заявники, протягом півтора року до терактів співпрацювали з викрадачами літаків, що розбилися 11 вересня 2001 року.

ПОМЕР БАНКІР
ДЕЙВИД РОКФЕЛЛЕР

20 березня на 102-му році життя уві сні помер банкір Дейвид Рокфеллер, останній представник свого покоління відомої родини промисловців, політиків і банкірів, якому кілька разів робили операції з пересадки серця.

Він був онуком співзасновника нафтогазової компанії Standard Oil, що дала початок низці сучасних енергетичних велетнів, Джона Рокфеллера старшого і наймолодшим із шести дітей (п'яти синів і дочки) Джона Рокфеллера-молодшого.

Займаючись підприємництвом і доброчинністю, Дейвид Рокфеллер мав значний вплив, але ніколи не домагався офіційних політичних посад. Серед його численних здобутків – ініціатива, що призвела до будівництва двох веж-хмарочосів Всесвітнього торговельного центру в Нью-Йорку, що були знищені терактами 2001 року.

1981 року в 65-річному віці Дейвид Рокфеллер пішов на пенсію після 35-річної кар'єри в банку Chase, головою Ради директорів якого він був. За життя він роздав на доброчинність майже 2 мільярди доларів. За доброчинну діяльність Дейвид Рокфеллер отримав 1998 року Президентську медаль Свободи – найвищу цивільну нагороду в США.

ЗЕМЛЯ
ЗІШТОВХНЕТЬСЯ
З МАРСОМ?

Геофізик Стівен Меєрс з Вісконсинського університету в Медісоні припустив, що через мільярди років Земля зіштовхнеться з Марсом. До такого висновку вчений дійшов на підставі того, що Сонячна система є хаотичною, тобто її поведінка чутлива до змін початкових умов. У даному випадку це означає, що навіть невеличкі зміни кеплерових елементів орбіти планети можуть спровокувати великі зміни в динаміці всієї системи.

Ученим вдалося знайти сліди хаотичних процесів у Сонячній системі. Для цього фахівці з допомогою геологічних даних відстежили зміни світлового потоку, що падає на Землю. Коливання енергії, в свою чергу, спричинені зміною елементів орбіти планети й призводять до кліматичних зрушень. Ученим було відомо, що останні 50 мільйонів орбіта Землі змінювала свою форму з періодичністю 2,4 мільйона років. Приблизно з такою самою регулярністю змінювався й клімат. Однак датування зразків, знайдених у Колорадо, показало, що приблизно 85 мільйонів років тому періодичність становила всього 1,2 мільйона років. Подвоєння періодичності кліматичних змін учені пов'язали зі взаємодією Землі й Марса. Це означає, що в найближчі мільярди років Земля й Марс можуть зіштовхнутися, хоч вірогідність такої катастрофи надзвичайно мала.

**За повідомленнями
світових та американських
інформаційних агенцій**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Директор ФБР Джеймс Комі вперше підтвердив, що його відомство розслідує заяви про втручання російського уряду в минулорічні президентські вибори в США. Це сталося на відкритих (зазвичай такі слухання відбуваються в закритому режимі) слуханнях у Сенаті 20 березня цього року. Це були не загально-сенатські слухання, а слухання в межах Комітету з питань розвідки, який проводить самостійне розслідування ймовірного втручання Росії у виборчий процес у США.

За його словами, розслідування, зокрема, стосується ймовірних зв'язків і координації між членами передвиборної команди Трампа та представниками російського уряду. ФБР також спробує встановити, чи було при цьому скоєно злочини, додав він.

Дональд Трамп, своєю чергою, заперечує будь-яку змову з офіційною Москвою. Росія теж вже вкотре заперечила заяви про спроби впливу на вибори в Сполучених Штатах.

Джеймс Комі сказав, що розслідування ФБР «дуже складне», і заявив, що не може розповісти членам комітету якихось нових, невідомих громадськості, подробиць.

Він відмовився також назвати кінцеву дату розслідування.

Перед комітетом також виступив голова Агентства національної безпеки (АНБ) США адмірал Майк Роджерс. Він сказав, що АНБ погоджується з доповіддю розвідки, опублікованою в січні, в якій сказано, що президент Росії Володимир Путін замовив кампанію з дискредитації опонентки Трампа Гілларі Клінтон.

Обидва чиновники також відкинули недоведені заяви, які президент Трамп робив через Twitter, про те, що начебто попередній президент Барак Обама замовляв прослуховування комунікацій у хмарочосі Трамп-тауер в Нью-Йорку. За словами Дж. Комі, таке прослуховування було б неможливим без рішення суду.

У січні американські розвідувальні органи заявили, що гакери, яких підтримував Кремль, зламали електронну пошту чільних демократів і опублікували деякі листи, щоб скомпрометувати Демократичну партію й допомогти Трампу перемогти Гілларі Клінтон.

Після того президента США критикували за те, що члени його передвиборної команди мали зв'язки з російськими чиновниками.

У цьому, зокрема, звинуватили двох впливових чиновників з його адміністрації: колишнього радника з національної безпеки Майкла Флінна і генерального прокурора (у США він водночас і міністр юстиції) Джефа Сешнса.

Майкл Флінн через це втратив працю, а Джеф Сешнс Сешнс, якому закидали брехню під присягою, був змушений припинити свою участь у розслідуванні ФБР про зв'язки команди Трампа з Москвою.

Усю цю метушню, до якої з небаченим ентузіазмом підключилися антитрампівські засоби масової інформації і яка нагадує цирк на дроті всім, хто сподівається, що обрані ними конгресмени й сенатори, а головне президент та його команда займатимуться державними справами, а не боротьбою, хто кого нокаутує. Її замовили відомі ляхководи – мільяртери, які будь-що хотіли, аби в Білому домі найближчі 4-8 років сиділа Гілларі Клінтон, а не непрогнозований Дональд Трамп. Це насамперед Баффет, Сорос та Блумберг. Останній навіть виступив з полум'яною промовою на з'їзді демократів з надією, що підтримує майбутню президентшу, а значить на 100 відсотків забезпечує свій багатомільярдний бізнес.

Цімо його хмародер у Нью-Йорку цілком і повністю прослуховують люди Барака Обами. Це була чергова помилка нового президента. І, мабуть, найкращим у цій ситуації було б вибачитися перед своїм попередником, пояснивши, як так сталося, що він заковтнув гачок дезінформації. Але не в звичках Трампа вибачатися. Хоч він тисячу разів правий, коли стверджує, що в сьогоднішній Америці ніхто й ні за що не вибачається. Хіба вибачився хтось перед Трампом за поширення зухвалої порнографічної брехні про його походеньки з повіями Москви? Або хіба бодай один раз вибачився перед своїми телеглядачами телеканал CNN, який під час передвиборчої боротьби настирливо повідомляв

команду?! Радше, навпаки, ця команда стане могильником Путіна, а значить рятівником України.

Взяти хоча б міністра оборони Джеймса Метіса. Ще в травні 2015 року, читаючи публічну лекцію про американську стратегію в світі в аналітичному центрі The Heritage Foundation, він серед усього іншого зазначив: «Фактично Росія намагається відновити сферу впливу серед нестабільних держав на своїй периферії». Окрім того, він чітко назвав протистояння між Росією та Україною війною, наслідки якої є набагато серйознішими, ніж це собі уявляють у США та Європі.

Джеймс Метіс протягом лютого 2017-го виконував завдання із заспокоєння американських со-

низку явно проукраїнських заяв і дій. 16 лютого, після зустрічі з міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровим державний секретар США публічно заявив, що Росія має виконувати Мінські домовленості. А 1 березня Тіллерсон повідомив, що США діятимуть спільно зі своїми союзниками для протидії «країнам, які загрожують своїм сусідам і дестабілізують свої регіони». Врешті-решт, 7 березня керівник МЗС України у рамках візиту до США провів переговори зі своїм американським колегою. За словами Павла Клімкіна, він отримав запевнення від Рекса Тіллерсона в тому, що не буде жодної угоди між США і РФ за рахунок національних інтересів України.

Оптимізму в Україні стосовно намірів нової адміністрації США додає й особа віце-президента Сполучених Штатів Майка Пенса. У січні 2017-го, напередодні останнього візиту віце-президента Джозефа Байдена до України, Майка Пенса особисто було детально поінформовано його попередником щодо українських справ. Окрім того, саме віце-президент США отримує щоденну доповідь розвідки про стан справ у світі. Тому він добре обізнаний з українсько-російським конфліктом, у тому числі щодо останньої ескалації. До того ж у рамках Мюнхенської конференції з безпеки Майк Пенс і Петро Порошенко 18 лютого 2017 року провели окрему зустріч. Віце-президент США озвучив тези, які очікували від нього в Києві. Зокрема з приводу необхідності РФ виконувати Мінські угоди, невизнання окупації Криму, а також стосовно досягнень українських реформ.

Додамо до цієї команди й нового радника з питань національної безпеки генерала Герберта Макмастера. З липня 2014 року він очолював United States Army Capabilities Integration Center, головним завданням якого є доктринальна підготовка армії США до протидії новим і перспективним загрозам. Одним з питань, яким займався Центр під його керівництвом, було вивчення потенціалу російської армії на прикладі ведення нею бойових дій в Україні. У питаннях російської загрози новий радник з національної безпеки є, безперечно, одним з найобізнаніших. Він вже відзначився заявою, де чітко назвав Росію загрозою, оскільки ця країна проводить політику, спрямовану на підрив міжнародного порядку. Так само з появою Герберта Макмастера пов'язують початок кардинального перегляду Трампом його ставлення до Москви.

Отже, цирк на дроті, влаштований баффетами, соросами й блумбергами, ці люди здатні припинити. Вони хочуть працювати, а не брати участь у виставах, замовлених мільярдами-анти-трампівцями. Америка потребує змін. Світ потребує змін. І тільки ляхководи, які наскладали у свої калитки мільярди доларів, хочуть щоб усе залишалося по-старому. Бо нове – непрогнозоване, воно може викинути їх на узбіччя.

Валентин Лабунський

ЦИРК НА ДРОТІ

Директор ФБР Джеймс Комі та керівник АНБ адмірал Майк Роджерс під час слухань у Сенаті

Затіяна «лузерами» метушня якщо не повністю, то суттєво паралізувала діяльність новообраного президента та його адміністрації. Замість того, щоб робити невідкладні державні справи, проводити життєво необхідні реформи, вони змушені відгадуватися від тих, хто шукає дедалі новий і новий компромат.

Хоч увесь компромат полягає в тому, що гакери «злили» в інтернет листування Гілларі Клінтон з головою свого передвиборчого штабу Джоном Подестою, з якого випливало, що Гілларі – це людина, яка думає одне, каже інше, а робить – третє. Ясна річ, що це негативно позначилося на репутації колишньої першої леді країни й колишнього державного секретаря США. Але чи є ця правда негативом для всього американського народу? Ясна річ, що ні. Якби інтернет-ресурс WikiLeaks Джуліана Асанджа, якого Гілларі Клінтон закликала вбити, частіше показував справжнє нутро американських владомощів, від цього виграв би як американський народ, так і загальний світ.

Лавина, яка налетіла на Трампа, змусила його шукати якусь відповідь на цю небачену істерію. Й він піддався спокусі скористатися неперевіреною інформацією, що бу-

фейкові результати соціологічних опитувань? У переддень виборів він запевняв Америку і світ, що Гілларі випереджає свого конкурента в штатах Пенсильванія, Флорида, Мічиган і Вісконсин щонайменше на 5-6 відсотків. А в реальності все було з точністю до навпаки.

Або факт вже з поствиборної політики цього телеканалу. Запрошують експерта, який стверджує зі статистикою в руках, що 30 відсотків усіх тяжких злочинів у країні скоюють так звані біженці, тобто люди, які прибули до США за програмами прийому втікачів від гонінь, перслідувань, загрози здоров'ю й життям їм та їхнім родинам. І в цей момент ведуча CNN Дана Баш брутально вимикає свого співбесідника, а телеглядачам бреше, що він вимкнувся сам через... технічні проблеми. Отакий «вільний» американський телеканал. Чи вибачився хтось перед мільйонами телеглядачів за таку «свободу»?

Як не вибачився ніхто й з тих, хто пророкував після перемоги Трампа непорушну дружбу його з Москвою та поділ світу на догоду Путіну. Насправді ж жодної дружби навіть не планувалося, а якщо й планувалося, то вона швидко «скисла». Позаяк як можна бути другом Путіна й набирати таку

юзників у Європі та Східній Азії, запевняючи їх у тому, що новий глава Білого дому залишатиметься відданим зобов'язанням у рамках союзних договорів. Закордонне турне Метіса, як вважають американські експерти, виявилось настільки успішним, що це дало можливість радикально змінити уявлення союзників щодо майбутнього курсу США. Особливо запам'яталися заяви Метіса під час засідання міністрів оборони НАТО про те, що мови про співпрацю з Росією у військовій сфері бути не може, доки Москва не виконуватиме своїх зобов'язань.

Таким самим антипутінцем виявився й новий державний секретар США Рекс Тіллерсон. Коли вперше про керівника Exxon Mobile заговорили як про майбутнього керівника Державного департаменту США, це насторожило через його можливу неоднозначну позицію щодо українсько-російської війни й політики стосовно України загалом. Буквально одночасно з цим стало відомо, що Exxon Mobile начебто лобювала неухвалення Конгресом акту 5094 щодо підтримки свободи й демократії в Україні.

Однак з 1 лютого 2017 року, коли Рекс Тіллерсон офіційно вступив на посаду, він зробив

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Download our App!

**Завантажте наш мобільний додаток
для всіх ваших фінансових потреб**

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

- Deposit checks
- View balances
- Make transfers
- Pay bills & more!

877.968.7828

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org

MAIN OFFICE | 824 East Ridge Road, Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH
LOCATIONS

ALBANY NY
518.266.0791

SACRAMENTO CA
916.721.1188

SYRACUSE NY
315.471.4074

BOSTON MA
781.493.6733

PORTLAND OR
503.774.1444

BUFFALO NY
716.847.6655

VANCOUVER WA
306.597.2096

WEBSTER NY
585.545.6276

Federally insured by NCUA | EQUAL HOUSING LENDER

Страховий сертифікат (Endowment) до 18 років*

- Доступне для осіб від 0 до 10 років
- Мінімальна вартість поліси — \$5,000
- Вкладки платні до 18 років
- Без доплати на оформлення поліси
- Повна сума страхування виплачується у випадку смерті або при досягненні 18-річного віку
- Поєднання страхування життя та заощадження

ВІК	Хлопці	Дівчата
0	\$205	\$200
2	\$240	\$235
4	\$285	\$280
6	\$345	\$340
8	\$435	\$405
10	\$565	\$560

Щорічні вкладки для поліси на \$5,000.

* Доступне не в усіх штатах.

ПЕРЕДОПЛАТИ І ЗАОЩАДИ!

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації — 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Миттєвий обрахунок річних вкладок

888-538-2833

Home Equity Line-of-Credit

Кредитна лінія під заклад хати!
До \$150,000 - Жодних коштів
на перші 6 місяців знижка на 0.50%*

*Rates are effective December 15, 2016 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to \$150,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 70-75%. After (6) complete billing cycles at the fixed rate, the rate goes to Prime Rate + Zero (3.750 current Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payment does not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer is subject to change. General restrictions may apply.

Ощадностві та Пенсійні Сертифікати

18 місяців до 1.21% APY** 24 місяців до 1.26% APY
36 місяців до 1.46% APY 60 місяців до 2.22% APY

Допоможемо Вам легко перенести до нас Ваш 401K або IRA план!

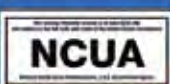
**APY is annual percentage yield. Rates are effective November 17, 2016 and are subject to change without notice.

Банківські справи по-новому!

Головний Офіс
387 Valley Road
Clifton, NJ 07013
973-471-0700

www.novafcu.com

Botany Village
237 Dayton Avenue
Clifton, NJ 07011
Phone: 973-772-0620

Вже рік сумуємо без Тебе,
кохана дружино, всіма улюблена наша Ганусенько!
Твоєї любови та усмішки ніхто нам не заступить,
ніхто нас так не любитиме, як любила Ти,
найдорожча наша матусенько!

Схиляємо голови перед Твоєю світлою пам'яттю,
муж Володимир із синами, невістками, внуками
та правнуками, ближчою та дальшою родиною
в США та Україні

В першу річницю відходу у вічність
сл. пам'яті Анни Козіцької
Служба Божа відправиться
в церкві Св. Михаїла в Йонкерсі
в суботу, 25 березня, о 8-й годині ранку

Фотогалерея «НГ»

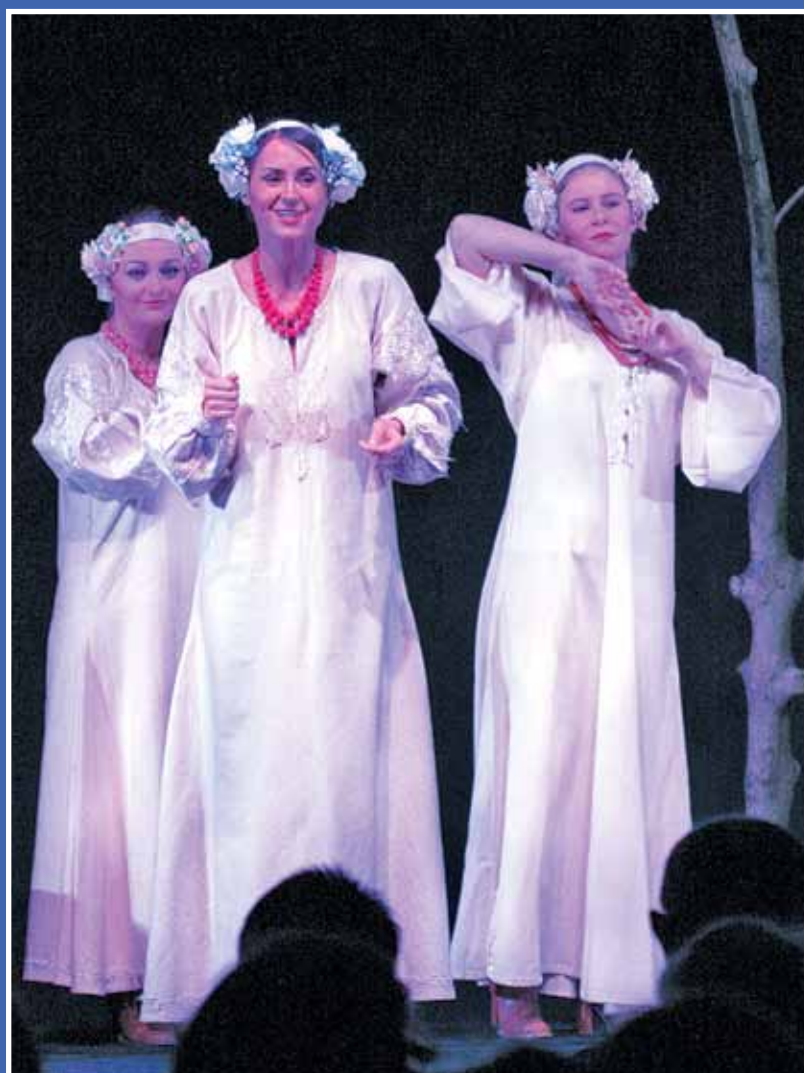
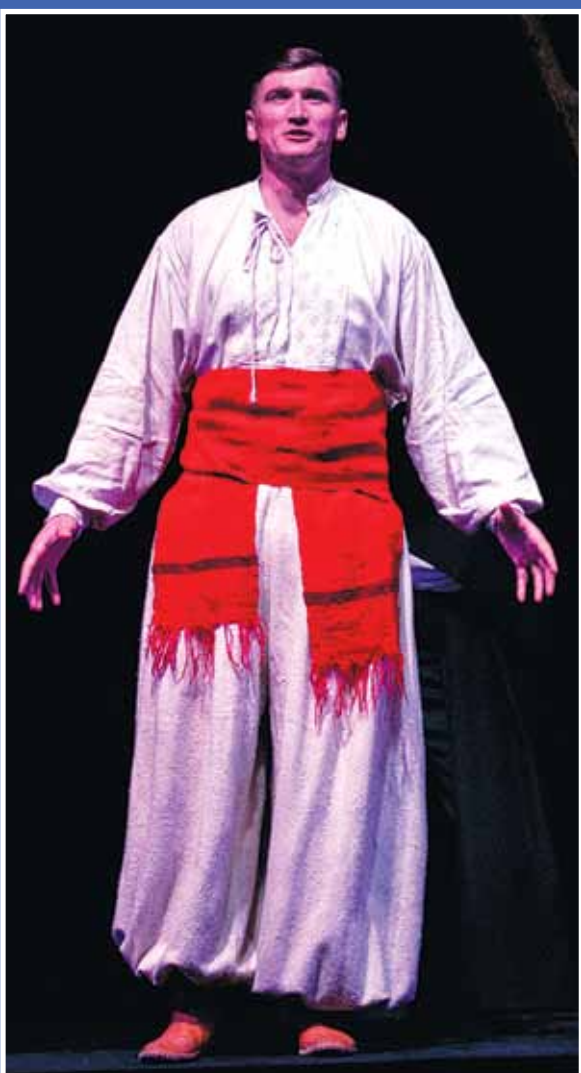
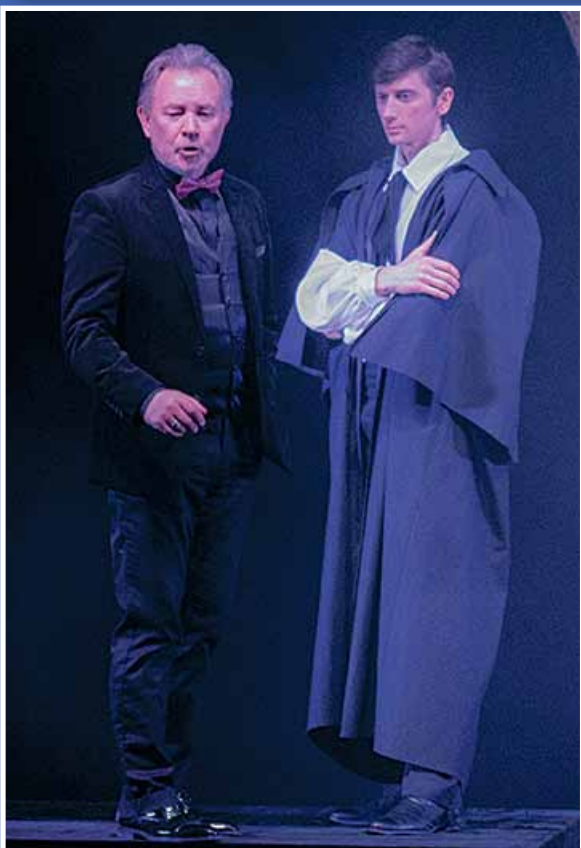

ДЖЕРЕЛО ТАРАСОВОЇ ПРАВДИ

Щороку, коли наближаються Шевченківські дні, українська громада Великого Нью-Йорку чекає відкриття справжнього джерела Тарасової правди. Воно відкривається в Українському Народному домі в Мангетені виставою драматичного театру Народного артиста України Івана Бернацького. Саме вони, цей театр на чолі з цим режисером-постановником, нагадують усім нам, хто ми, яких дідів-прадідів онуки, куди йдемо й чого хочемо на цій грішній

землі. І саме наш великий духовний батько своїм словом, мовленням талановитими акторами й актрисами театру Івана Бернацького, напоює нас живою водою правди, вказує шлях, яким іти і вчить, як треба любити нашу Україну «во время люте». Вклонімося ж за це Великому Кобзареві й провідникам його духу та ідей – чудовому режисеру Івану Бернацькому та його унікальному театрові.

Фото Анни Гап'юк

ГРОМАДА Й ТЕАТР

Традиційно вже другий десяток років поспіль трупа цього унікального театру в Шевченківські дні дарує українській громаді метрополії Нью-Йорка виставу за творами Великого Кобзаря. Щорічно шанувальники творчості нашого національного пророка й театру чекають цього мистецького подарунку з нетерпінням, як справжнього свята.

Цього року це була оновлена, реконструйована вистава «Світе тихий, краю милий, моя Україно, за що тебе...» Вистава складна, багатосюжетна, у 2-х відділеннях, які без урахування антракту тривають 2 години 50 хвилин. І включає твори Т.Шевченка, об'єднаних однією ідеєю – пошуками відповіді на запитання: «Моя Україно! За що тебе сплюндровано, за що, мамо, гинеш?» І ствердженням Шевченкового і разом з ним кожного небайдужого українця: «Та неоднаково мені, як Україну злії люде присплять лукаві, і в огні її, окрадену, збудять...»! Як дарунок глядачеві – збірка найкращих Кобзаревих перлин, що віддзеркалюють український народний дух, устремління нашого народу, його моральні засади, красу та велич.

Вистави в постановці Івана Бернацького – пафосні, величні, музичні, а їхні герої у виконанні його акторів – винятково красиві, вбрані в дуже коштовні, вишукані українські (в окремих випадках – сучасні) шати-костюми та аксесуари. «Мої вистави дуже коштовні, я не скуплюся», – каже режисер-постановник вистави, Народний артист України Іван Бернацький. Навіть якщо не вслуховуватися в зміст, уявити, що це «німе кіно» й лиш спостерігати за героями та героїнями, отримаєш велику естетичну насолоду. Недарма після закінчення вистави глядачі довго не відпускають акторів, фотосесія з ними триває ще дуже довго. Глядач хоче зберегти на пам'ять натхненні обличчя акторів, що їхню красу, оздобу, ці неперевершені вишивки, «багатоповерхові» вінки дівчат, козацькі автентичні костюми...

Дотримання високої естетики абсолютно в усіх складових вистави – один з творчих принципів режисера Бернацького, якому він ніколи не зраджує. Нічого поспіхом, все має виглядати як «з голочки», оформлення сцени має відповідати задуму, змістовим акцентам. Його актор на сцені має бути божественним: Аполоном, Афродитою, козаком, Чураївною.

Модерний театр – це нове захоплення маестро, який віддав театру 30 років свого творчого життя в театрах України (Луцьк, Львів) та 16 років у США. Останній десяток років він творить у Нью-Йорку модерний український театр. З тим, щоб він був зрозумілим і для іноземного глядача та прийнятним. Модернізм досягається, зокрема, символічним оформленням сцени, особливою подачею музичного оформлення, лазерним світлом, звуками відлуння та ін. Тому режисеру дуже заїмпонував відгук на виставу «Світе тихий, краю ми-

лий...» голівудського актора Пітера Ноель-Дугамеля, який написав йому в той же день, порівнявши виставу з «Кавказьким крейдовим колом» Бертольда Брехта.

Тих глядачів, хто більше звик до класичного театру, дивує захоплення режисера відлунням (звуковим повторенням слів актора, які підкреслюють ключову думку). За словами режисера, це прийом сучасного театру, який надає можливість акцентувати на головній думці, розширити рамки акторської гри-інформації поза стінами театру, посилюючи її далі, у цілий всесвіт.

Модерності та актуальності цього горічної вистави в порівнянні з однією меншою минулорічною режи-

скалення. І тому вийшла зовсім інша вистава. Включно з музичним оформленням композитора Тараса Терлецького. Музика цього разу підкреслювала глибину Тарасового слова.

Більшість глядачів, хто бачив минулорічну однойменну виставу, можуть засвідчити, що вона звучала політично більш актуально. Як на мене, дуже вдале рішення – зробити минулорічний епілог сьогодишнім прологом. Це прочитання «Розритої могили» у виконанні талановитої Ольги Панько. В ній проголошено головну думку (ідею): становище України 200 літ тому нагадує нам її день сьогодишній...А, отже, з цим треба щось робити...

ра забезпечують творці вистави. Всі без винятку. Але, перш за все, актори. Вони в нього, як уже згадувалося, талановиті, красиві, старанні, захоплені, натхненні, віддані українському слову. І ті, хто в театр захопаний давним давно – з народження. Як корифей театру Івана Бернацького Володимир Курило, як ветерани театру – акторка й співачка Людмила Грабовська (її «Наймичка» – це вже воістину класика). Як Христя Масюк, яка нині з підкреслено політичним підтекстом від імені нашої сучасниці виконала монолог «Осія, глава XIV». Свіжіше, в унісон зі звуковим та світловим оформленням, прозвучала в її виконанні поема «Утоплена». Як Юрко Михайлів, який цього

Гриця у виставі «У неділю рано зілля копала». Не сходить з авансцени протягом двох з половиною годин. У вишуканому, спеціально замовленому у Львові театральному костюмі шевченкових часів, він візуально виділяється серед виконавців: костюмом, зростом, шармом і великим акторським навантаженням. Згідно з режисерським задумом, розпочавши з «Думи мої, думи мої» та «О, думи мої, славо злая», далі немов згадує інші свої думи (тобто, відібрані режисером твори) починає їх читати, передаючи естафету наступному актору-виконавцю. І постійно слідкуючи за цим виконанням, інколи включаючись у «спільну розмову» або ж реагуючи мімікою, театральними

МОЯ УКРАЇНО, ЗА ЩО ТЕБЕ?

Драматичний театр Івана Бернацького в Нью-Йорку відзначив 203-ті роковини з дня народження Т. Г.Шевченка оновленою виставою

Театр Івана Бернацького своєю виставою до шевченківських днів нагадав усім нам, в який тривожний час ми сьогодні живемо і як потрібне нам нині слово Великого Кобзаря

сер багато в чому завдячує роботі Станіслава Терентьєва, який кілька останніх років працює в театрі звукорежисером (до слова, його дружина Ніна Терентьєва – режисер по світлу). Цього разу він виступив ще й у ролі театального художника. Станіслав задумав і сконструював для сцени мінімізоване, але дуже виразне, об'ємне й багатозначне оформлення. Це пам'ятник Небесній сотні та жертвам російсько-української війни на Сході України. Його виготовлено з алюмінієвих пластин, направлених у небо. В середині – стяг України, біля підніжжя – шини, шоломи, вінок з калини. Не було вже українських рушників на портреті Шевченка в оформленні сцени. Лиш гілка дерева біля пам'ятника, яка символізує життя та непоборність нашої нації: як би не гнітили нас, ми були, є й будемо. Публічно дякуючи всьому складу творців вистави, маестро в першу чергу згадав Станіслава, відзначивши його професійну роботу і відданість театру.

Завдяки оформленню вистава набула сучасного прочитання. За спиною у кожного актора був цей символ боротьби за справедливість та волю України, а тому й відповідними були акценти в їхніх прочитаннях. Кожному з виконавців було поставлено завдання проявити свою громадянську позицію. Відповідно відбулося переосмислення матеріалу та його вдо-

У сучасній чорній сукні, як наша сучасниця, Ольга Панько звертається до глядача. Тихо-тихо, чутево, розпачливо, продовжуючи переживати в душі біль за свій уполіснений край милий, свою Україну: «За що тебе сплюндровано, за що, мамо, гинеш?» . І край милий зізнається: «Панувала і я колись!»...І виказує причину кінця панування: «Ой Богдане, Богданочку! Якби була знала, у колись б задушила...» А що тепер? «Степи мої запродані жидові, німоті... Сини мої на чужині, на чужій роботі...» «Дніпро, брат мій, висихає, мене покидає. І могили мої милі москаль розриває...» Це слова з «Розритої могили». Хіба не нагадує нам день сьогодишній? Прочитання – геніальне, початківцем на ньому можна вивчати акторську майстерність. Як розповіла автору Ольга, режисер вимагав від неї одного: прояву своєї громадянської позиції. Втілення шукала довго, експериментувала через різні почуття: злості, надриву, високих нот, допоки прийшла до найкращого – заговорити серцем. Цей епілог точністю та майстерністю сприймається як окрема міні-моновистава.

А таких міні-моновистав у постановці «Світе тихий, краю милий, моя Україно» багато. У виставу включено 30 творів або уривків з них з «Кобзаря».

Відомо: роль короля грає його почт. Успіх театального режисе-

разу теж виступив від імені нашого сучасника – в сучасному костюмі, модною зачіскою «оселедець», за словами режисера, «красивий як Бог».

Удосконалює свою майстерність середнє покоління акторського складу. Це щиро відданий театру, яскравий Володимир Левицький – один з виконавців Яреми та дум Кобзаря, який з кожним виходом на сцену відчувається дедалі впевненіше й професійніше. Це Сергій Тарнавський – неперевершений типовий український козак з могутньою статуєю і таким же голосом, який будучи аматором, швидко оволодівши азами театальної майстерності, успішно її вдосконалює. Принагідно, пригадаємо Сергія та його наречену Оксану з одруженням, яке відбується 6 травня ц. р. Адже в них театральний роман. Освідчився Оксані та попросив її руки публічно на сцені Українського народного дому в кінці минулорічної фестивальної вистави «Гайдамаки». Злагоди та щастя вам незмірного, дорогі молодята!

З нового покоління театру надзвичайно швидко «кар'єру» зробив Петро Лотоцький. Прийшов у театр як аматор, до цього не маючи жодного відношення до театального мистецтва. В цій виставі він, як і минулого року, виконав роль молодого Шевченка. Це його друга роль у театрі. Перша – роль

жестами. Надзвичайно складна роль навіть для досвідченого професіонала. Петро впорався з нею відмінно: почувався впевнено, розкуто, точно, лаконічно. І глядачі, і колеги, і режисер із задоволенням це відзначили.

Групові мізансцени сприймалися як окремі міні-вистави. Особливо вражали такі із містерії «Великий льох». Це «Три ворони» в бездоганному виконанні Ольги Панько, Любові Пилипонюк і Зоряни Бабій. Це «Три душі», які виконали прекрасні початківці: Юлія Шульц, Христина Рябокін та Олена Пікунова. Для них замовили коштовні театральні білі шати з таким же білим оздобленням. Сприймалася ця юна прекрасна трійця, як щось містично-ангельське. В порівнянні з минулим роком і трактування тексту більш відповідне їхньому іміджу. І це «Три лірники» у виконанні ветеранів сцени: Івана Бернацького, Володимира Курила та Сергія Тарновецького.

Вплетені в сюжет вистави сольні виконання окремих дум «Тече вода в синє море» (Вячеслав Циганець), «Мені однаково...» (Володимир Левицький), «Стоїть в селі Суботові» (Юрко Михайлів), «Нащо мені жентися», «У тієї Катерини» (Сергій Тарнавецький), «Хустина» (Христина Рябокін), «Розплелася густа коса» (Любов Пилипонюк), «Нащо мені чорні брови» (Зоряна Бабій), Катерина Яворська «Вітри буйні...»

Народний артист України Іван Бернацький, окрім виконання ролей одного з лірників та Галайди, мав ще й третю – Людина від театру. Він включався своєю участю в сюжетну канву, «спілкувався» з Шевченком, в епілозі натхненно виконав «І мертвим, і живим», звертаючись до символічного умовного пам'ятника Небесній сотні. Як зізнався він сам, усвідомлення цих жертв, сьогоднішня ситуація в Україні надихнула його представити цю виставу зовсім по-іншому – живою, сучасною, наближеною до наших тривожних днів, на оголеному нерві.

Лідія Корсун
Спеціально
для «Нової газети»

UKRAINE DIALOGUE:

Education as the battlefield of Democracy

Діялог про Україну: освіта – передова демократії

6 квітня 2017 року

2-4 год. пополудні (вхід вільний)

Аудиторія Манор Коледжу

Офіційний обід: 12.30 пополудні (25 дол.)

Цей діялог висвітлить пріоритетні ділянки реформи освіти, необхідні для захисту та збереження ідеалів свободи та демократії в Україні.

На даний час, основними критичними моментами, що вимальовуються в системі освіти України, є: - усунення ідеалів, що їх підтримують прихильники пост-комуністичної періоду – особи, які не зуміли збагнути цінності та думки західного світу; - корупція в середовищі працівників освіти, які приймають хабарі за кращі оцінки. Ці проблемні моменти пов'язані між собою через історичні контакти України з Росією і спричиняють рівнодіючий вплив напружених відносин між двома державами на економіку України.

Чи є шанс для реформи української системи освіти та зросту її надійності в очах міжнародної спільноти? Чи можуть українська громадськість та зацікавлені представники американського суспільства сприяти у виході із цієї кризи?

Приєднайтеся до нашої програми і допоможіть нам знайти та застосувати ефективне розв'язання.

Реєстрація на обід та діялог проводиться за посиланням: manor.edu/Ukraine

Доповідачі:

Д-р Сергія Квіт, экс-міністр освіти та науки України, професор Школи журналістики Києво-Могилянської Академії

Олесь Кузьма, Екзекутивний директор Української Католицької Освітньої Фондації

Д-р Андрій Загороднюк, віце-ректор Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника

Модератор:

Д-р Альберт Кіпа, колишній ректор Українського Вільного Університету в Мюнхені (Німеччина); професор порівняльного літературознавства, Мюленберг Коледж.

Подяка нашим спонсорам:

Українська Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ

Українська Федеральна Кредитна Спілка

Український Конгресовий Комітет, відділ у Філадельфії

Організація Оборони Чотирьох Свобід України

MANOR
COLLEGE

700 Fox Chase Road
Jenkintown, PA 19046

УКРАЇНЬСЬКА ДУХОВНА МУЗИКА

Диригент Майкл Цауг

Зведений чоловічий хор

Pro Coro Canada

Хор «Боян» Київської академічної чоловічої
хорової капели ім. Л.М. Ревуцького

Ансамбль Збройних сил України

Національна філармонія України

Львівський муніципальний хор «Гомін»

Церковний хор «Видубичі», м. Київ

Українська Капеля Бандуристів

ім. Тараса Шевченка, м. Дітройт

Чоловічий ансамбль «Аксіос», м. Едмонтон

Український Чоловічий Хор Едмонтону

Український чоловічий хор «Гуслі», м. Вініпег

ПРЕМ'ЄРА

Пасхальна Божественна Літургія

о. Івана Сембрата ЧСВВ

Шедеври української духовної музики

СУБОТА 22 КВІТНЯ 2017 7:30

St. Francis Xavier Roman Catholic Church

46 W 16th St, New York City

Квитки \$35 на вебсайті та при вході

www.resurrectionalliturgy.com

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

FUNDED BY
Shevchenko
Foundation
БОРИС ГОРОДУНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ФОНД

Cloister Café

АМЕРИКА Й МИ

УКРАЇНСЬКИЙ ДУХ В АМЕРИКАНСЬКІЙ «СКЕЛІ»

Минулої неділі, 19 березня в Prudential Center у Ньюарку (штат Нью-Джерзі) вже вчетверте відбувся Ukrainian Heritage Day

Свято української культури, спорту й духу в знаменитій американській «Скелі» вже стало традиційним. «Скелею» (The Rock) цей один із найсучасніших спортивних комплексів східно-американського узбережжя для проведення міжнародних змагань з кількох видів спорту та домашню арену для ушлявленої хокейної дружини Національної хокейної ліги (NHL) «Нью-Джерсі Девілс» називають спортивні фанати. «Традиційним», тому що почин, народжений з особистого знайомства Мирона Бица, голови Української спортової централі Америки та Канади (УСЦАК), та його дружини Христини з президентом New Jersey Devils та Prudential Center Г'юго Вебером, предки якого, як з'ясувалося, також приїхали до Америки з українських теренів, прижився й набирає дедалі більшої популярності.

Минулої неділі на льодовому стадіоні змагалися Columbus Blue Jackets і New Jersey Devils. Хоча в лавах уболівальників довкола арени виднілися й синьо-жовті прапори. Українські національні символи можна було бачити й на головній льодовій арені. Цього дня в Prudential Center звучав і український національний гімн, який виконала молода, але вже добре знана в нашій громаді талановита солістка Анна Косачевич.

Перед початком гри, в перерві між її періодами й після завершення поєдинку в знаменитому спортивному залі лунала українська пісня, уболівальників зачаровували ритми українських народних танців у виконанні хореографічних колективів «Іскра», «Трембіта», «Сизокрилі», «Волошки», «Річка». Українське Нью-Джерсі намагалося представити українську культурну спадщину якнайповніше, якнайяскравіше. Оргкомітет разом зі спонсорами подбав також про дарунки з українською символікою.

Традиційно під час кожного такого турніру в Prudential Center обирають «Героя гри» (Hero of the Game) – ветеранів війни, поліцейських, меценатів, які чимось особливим прислужилися громаді, місту, країні. Цього разу Hero of the Game було названо Майкла Грицака, командира Нью-

Урочисте вручення відзнаки «Hero of the Game» полковнику Майклу Грицаку

джерзійського відділу організації Українських американських ветеранів, полковника американської армії (у відставці), який має довгий і гідний список чеснот та заслуг. Зокрема, після терористичних атак 11 вересня 2001 року він очолював у Форт-Дікс мобілізацію, що складалася з резервістів Національної гвардії й корпусу повітряного персоналу, служив у Іраку, активно співпрацює з українською громадою й переймається сьогодишніми болями України.

Торік частиною «Українських днів» був також український хокейний турнір на «малій льодовій арені», в NJ Devils AmeriHealth Center. Цього ж року Міжнарод-

ний український хокейний турнір на «Кубок Александра» під патронатом Української Спортивної Федерації Америки та Канади відбувся 18-19 лютого в Торонто (Канада). У змаганнях взяли участь дві хокейні дружини з Торонто – «Контакт» і «Козаки», «Юкі Клуб» з Монреалю (Квебек), «Леви» з Едмонтону (Альберта) та команда «Королі» з Нью-Джерсі (США). Переможцями цього року «Кубка Александра» стали едмонтонські «Леви».

Український день на головній льодовій арені Нью-Джерсі – дітище Мирона Бица та його дружини Христини. Цьогорічний, IV Ukrainian Heritage Day відбувся також завдяки їхній великій подвижницькій праці та допомозі їхніх помічників-добровольців, спонсорів, однодумців і тих небайдужих

Й цього року яскравою візитівкою самобутньої української культури були виступи українських танцювальних колективів

Ukrainian Heritage Day в Prudential Center – свято родинне

українців, які прийшли минулої неділі до Prudential Center, щоб примножити українську традицію в знаменитому американському спортивному центрі.

Тетяна Мовчан
Кренфорд (штат Нью-Джерсі)
Фото авторки
та з фейсбук-сайту
Ukrainian Heritage Day
в Prudential Center

На головному фото першої сторінки: Мирон і Христина Биц – головні організатори й координатори Ukrainian Heritage Day в Prudential Center (штат Нью-Джерсі)

МИЛОСЕРДЯ

У неділю, 26 березня, під час служб Божих в Українській католицькій церкві Святого Юра, що на 7-й вулиці в Нижньому Мангетені, та в Українській православній катедрі Святого Володимира, що на 82-й вулиці в Мангетені Верхньому, разом з українцями Нью-Йорка молитимуться й тяжко поранені захисники України Андрій Мельник та Дмитро Медвідь, яких запросила до Америки на реабілітацію добродійна організація Revived Soldiers Ukraine.

Минулої неділі християни Української католицької церкви Святого Юра в Мангетені, де парохом о.Еміліян Дорош, лише під час однієї служби Божої знову зібрали 2455 доларів, з яких 1255 передали пораненому воїну-саперу Валерію Ващуку, а решту коштів – ще шістьом солдатам з ампутованими кінцівка-

Валерій Ващук (Київщина) з волонтером Тарасом Садовим

Кіборг Андрій Мельник (Рівненщина)

КОЛИ БІЛЬ УКРАЇНИ – ЦЕ Й НАШ БІЛЬ

ми, які проходять лікування у військовому шпиталі в місті Ірпін біля Києва, не втрачаючи надії на одужання.

Валерій Ващук служить вже два роки на передовій, командир роти саперів, пройшов Волноваху й Авдіївку. 8 грудня 2016 року під час однієї із спецоперацій його було тяжко поранено. На службу Божу до Української церкви Святого Юра зайшов, повертаючись з Флориди, де проходив реабілітацію за сприяння фонду Revived Soldiers Ukraine. Подякувавши українській громаді й американським волонтерам за велику допомогу, Валерій Ващук признався, що після одужання знову повернеться на передову.

Це лише один з багатьох добродійних вчинків нью-йоркської жертвовної громади, яка від Революції Гідності й до сьогодні, коли на Східному фронті щодня гинуть наші воїни, безвідмовно відгукується на болі й потреби України. Щира подяка парохам церкви, які знайшли найщемніші слова й звернулися під час служби Божої до своїх парафіян з проханням прийняти біль України, як власний, і ще раз допомогти. Велика вдячність небадужим парафіянам за їхні відкриті серця й справжню віру, примножену у вчинках.

Цієї неділі, 26 березня, під час служб Божих в Українській католицькій церкві Святого Юра та в Українській православній катедрі Святого Володимира, де парохом о. Володимир Музичка (нещодавно під час храмового свята ця парафія також переказала щедрю пожертву на допомогу пораненим воїнам АТО), разом з українцями Нью-Йорка моли-

Дмитро Медвідь (Харків)

тимуться й поранені захисники України Андрій Мельник та Дмитро Медвідь.

Воїнів АТО, які змушені тепер пересуватися в інвалідних візках, запросила на реабілітацію добродійна організація Revived Soldiers Ukraine. 27-літній Андрій Мельник з містечка Костопіль Рівненської області служив у 80-й аеромобільній бригаді. «Кіборг», він пройшов пекло боїв за Донецьке летовище, залишився живим, але був поранений у мирній Костянтинівці на Донеччині. На заправці в десантника поцілював п'яний український офіцер, який сприйняв його за сепара-

тиста. Внаслідок поранення в Андрія Мельника пошкоджено шлунок, кишківник, спинний мозок, «кіборг» бореться за те, щоб знову стати на ноги, але потрібно пройти тривалий і дорогий курс реабілітації.

Дмитро Медвідь – харків'янин, капітан Збройних сил України. Воював у складі Луганського прикордонного загону. Захищав від «орків» пропускний пункт Довжанський. В одному з боїв у районі містечка Щастя був тяжко поранений, куля вцілила в хребет, рознесла 4 хребця, зачепила спинний мозок. Лікарі сказали, що він навряд чи зможе коли-не-

Спортивний проект «Сила нації», заснований пораненими воїнами АТО, щоб показати, що треба жити й перемогати

будь рухатися, але Дмитро в це не повірив і зумів не лише стати на ноги, а й навчився рухатися, хоча й на візку. Разом зі своїми побратимами він заснував спортивний проект «Сила нації». Довкола нього об'єдналися воїни АТО, які внаслідок тяжкого поранення втратили ту чи іншу кінцівку або змушені пересуватися на інвалідному візку. Об'єдналися, щоб надихнути своїм прикладом інших, і показати, що нічого неможливого немає, треба жити й перемогати – всім смертям на зло.

Після нью-йоркських зустрічей на Андрія Мельника й

Дмитра Медвідя чекають курс реабілітації в американських шпиталях інших штатів, про що потурбувалася добродійна організація Revived Soldiers Ukraine. Й нью-йоркські волонтери, які опікуються цими пораненими, будуть вдячні парафіянам церкви Святого Юра та катедрі Святого Володимира, кожній небадужій людині й усій громаді за будь-яку підтримку та увагу.

Вони готові були віддати за Україну найдорожче – свої життя, від кожного ж з нас потребується зовсім небагато...

Дарія Козак-Тимець
Нью-Йорк

СИНИ УКРАЇНИ

Микола Лисенко – засновник і водночас легенда та вершина української класичної музики.

Він належав до відомого козацько-старшинського роду. Предок його відомий історії як Вовгура Лис – соратник Максима Кривоноса. Зростав майбутній просвітителі і музикант, як звичайна дворянська дитина, – в оточенні оксамиту і мереживних тканин. Перші уроки музики дістав від матері, яка раніше навчалася у Смольному інституті благородних дівич у Петербурзі.

фортепіанних творів, написаних композитором. Дивовижно мелодійні, продумані до дрібниць твори користуються незмінно високою популярністю не тільки в Україні.

Микола Лисенко – найвидатніший педагог української класичної музики. У 1904 році він відкрив двері своєї музично-драматичної школи в Києві. Крім безпосередньо музичної освіти, в цьому навчальному закладі працювали відділення української та російської драми. Також у цій школі працював перший на всій території Російської імперії клас гри на народному інструменті. У музично-драматичній школі Лисенка педагоги викладали основи гри на

робота Лисенка та драматурга Михайла Старицького над оперою «Ніч перед Різдом» за мотивами твору Гоголя. Вперше цей твір на сцені Київського міського театру було виконано аматорським театральним гуртком 24 січня 1874 року. Саме цей день вписано в історію українського мистецтва як дату народження оперного театру в Україні.

Декорації, створені для постановки, повторювали інтер'єр української сільської хати. Перед очима глядачів, на одній з балок, що підтримують дах, було вирізано дату знищення Запорозької Січі царськими військами. Не менш важли-

вив музику, на яку покладені слова найвідомішого твору Івана Франка «Вічний революціонер». Ще одним знаменитим творінням композитора є музика до вірша Олександра Кониського «Молитва за Україну», більше відомого як духовний гімн України «Боже великий, єдиний». У 1992 році цей твір офіційно отримав статус гімна Української православної церкви Київського патріархату. Наприкінці XX століття пісня сприймалася як другий державний гімн незалежної України.

Але одним тільки написанням музичних творів життєвий шлях Лисенка не обмежується. Величезну увагу він приділяв розвитку вокаль-

твердження тільки у XXI столітті. Але не тільки в цьому простежується участь Лисенка в долі найвідомішого українського поета – культурно-просвітницьку роботу, якою за життя займався Шевченко, Лисенко продовжив і розвинув.

Дослідники творчості композитора констатують, що він звертався до творів Шевченка щонайменше 100 разів. У творах Лисенка присутня інтерпретація їх як у вигляді сольного виконання, так і в більш монументальних формах – вокальних сценах або навіть кантатах, хорах з музичним оформленням або акапельних, вокальних ансамблях. Примітно, що деякі твори з «Музики

ГЕТЬМАН УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

155 років тому в селі Гриньки на Полтавщині народився великий український композитор Микола Віталійович Лисенко

Талант сина мати розгледіла ще в ранньому віці – у 5 років він вже навчався грі на фортепіано, а в дев'ять батько до дня народження маленького Миколи видав у друкованому вигляді його перший композиторський твір – стилізовану польку.

Після скасування кріпацтва батьки композитора стали банкрутами, на навчання Микола Лисенко заробляв самостійно, працюючи мировим посередником у суді.

За все своє життя великого капіталу великий композитор не зібрав. Композиторська діяльність прибутку не приносила, заробляв Лисенко викладанням, яке в поєднанні з громадською роботою займало весь його час. Писав композитор переважно вночі;

знайомство з творчістю Шевченка майбутнього композитора відбулося у 14-річному віці. Влітку він разом з троюрідним братом Михайлом Старицьким гостював у дідуся, де молоді люди знайшли заборонену збірку віршів Кобзаря. Прочитані твори справили на братів незабутнє враження. Мистецтвознавці впевнені, що саме ця подія допомогла Лисенку визначити власне призначення в житті.

Ім'я Миколи Лисенка в історії української культури тісно пов'язане з епохою, протягом якої відбувалося становлення української музики. У більшості випадків Лисенко сприймається саме як композитор, але його внесок у розвиток українського театру й культурної освіти воістину величезний.

Як композитор, Лисенко є засновником національної композиторської школи в Україні, його називають автором національної музичної мови. В часи, коли українська мова навіть не вивчалася в школах, а патріотичні рухи були під суворою заборорою імперської влади, Лисенко присвятив своє життя розвитку української культури. Мистецтво він використав як зброю для боротьби за пробудження національної самосвідомості рідного народу. Досягненню цієї мети він присвятив усе своє життя, свій талант блискучого піаніста-віртуоза й хорового диригента, видатного педагога й безкомпромисного в боротьбі за Україну громадського діяча.

Майстерність Лисенка, як піаніста, вражала сучасників не тільки з числа співвітчизників. Іноземні критики давали виконанню маєстро найвищу оцінку. Яскравим доказом високої майстерності володіння клавішами є складність

бандурі (перший випуск учнів, незважаючи на труднощі в організації, відбувся 1911 року).

Мистецтвознавці стверджують, що Микола Лисенко, як піаніст-віртуоз, не просто формував своєю творчістю основи музичного виконавства, а всіляко намагався вивести своїх слухачів «з хуторянської обстановки в найширший європейський світ». Написана майстром «Українська сюїта» викликала справжній фурор. До цього часу ніхто з композиторів не поєднував народну творчість і канонічні танцювальні форми.

В основі цього твору – елементи народної творчості, українські народні пісні. Але після шліфування ювеліром-композитором кожна грань, всі до єдиної музичні інтонації засяяли неповторним світлом. Потім музиканти, оцінюючи твір, стверджували, що не можна назвати сюїту обробкою народної творчості, оскільки це повноцінне авторське музичне творіння.

Його твори донині виконуються на оперних і театральних сценах багатьох країн світу. Опері, симфонії, рапсодії та інші його твори зберігають актуальність через багато років після смерті композитора.

Микола Лисенко був одним з перших керівників «Українського клубу», який відстоював українську незалежність (зрозуміло, в рамках царської Росії програмною вимогою клубу була автономія України) і демократизацію політичного життя. Він поклав власне життя на вівтар боротьби за відродження українського національного духу й свідомості. Одним з його найсильніших бажань було об'єднання нації з її подальшою боротьбою за право бути собою, вільно розмовляти рідною мовою й берегти власні традиції.

Микола Лисенко зробив величезний внесок у етнографічну спадщину України, зібравши сотні зразків народної творчості (народних пісень, обрядів), які активно використовував у своїх музичних творах. Робота з хоровими колективами давала можливість збирати дані про народну творчість різних українських регіонів. У 1874 році він видав книгу з аналізом козацьких дум з репертуару відомого бандуриста Остапа Вересая.

Микола Лисенко був також одним із засновників українського національного оперного театру в Києві. Знаменною подією в житті не лише композитора, а й усього українського мистецтва була спіль-

во й те, що сама прем'єра відбулася рівно через 200 років після трагічної для України події. Після цієї постановки і до кінця життя за Миколою Віталійовичем уважно спостерігало невисипує око царських жандармів.

Можна з упевненістю сказати, що одним з найбільш переконливих свідчень визнання Миколи Віталійовича генієм і героєм українського народу є не тільки пам'ять про нього в серцях вдячних нащадків, а й виконання його творів як національних гімнів.

Лисенко є автором музики 2 творів, без яких неможливо собі уявити українську націю, ці пісні затверджують духовну велич окремої людини і всього народу. Композитор ство-

ного мистецтва. Саме Микола Віталійович є засновником професійної творчої освіти в Україні.

Творчий шлях Лисенка досить часто називають продовженням подвигу Тараса Шевченка. Починаючи зі студентських років, одним з основних напрямків його діяльності було збереження для нащадків культурної спадщини Шевченка. Незабутньому Кобзарю Лисенко присвятив низку своїх творів, деяка частина творчості поета, покладена на музику композитором, потім посіла гідне місце в культурній спадщині української нації.

Відомо, що він брав безпосередню участь в організації поховання Тараса Шевченка, цей факт отримав документальне під-

твердження Лисенка через короткий час після створення отримували вічне життя, ставали народними піснями.

Творчість Шевченка стала для композитора альфою і омегою. Написану на прохання львівського об'єднання «Просвіта» музику до «Заповіту» Лисенко називав своїм першим твором. Буквально напередодні дня смерті написав композитор хор «Боже, нашими вухами чули твою славу» на текст шевченківського 43 «Псалма Давида».

Крім 3 кантат і 18 хорів на вірші Шевченка, вокально-хорова частина творчої спадщини Лисенка включає також 12 оригінальних хорових творів на тексти українських поетів. У числі 12 хорів є 2 твори, також присвячених Шевченку, – «Жалібний марш» на слова Лесі Українки та кантата «До 50-х роковин смерті Т. Шевченка», приурочені до річниці смерті геніального поета.

За 70 років життя Лисенко написав 11 опер, крім того, у співавторстві з театральними колективами – зачинателями українського театального мистецтва створив музичне оформлення ще для 10 постановок.

В останні роки свого життя композитор очолював першу легальну українську громадсько-політичну організацію «Київський український клуб». У 1906 році він створив Об'єднаний комітет зі спорудження пам'ятника Тарасу Шевченку. Останньою громадською акцією в діяльності Лисенка було святкування 50-ї річниці смерті Шевченка.

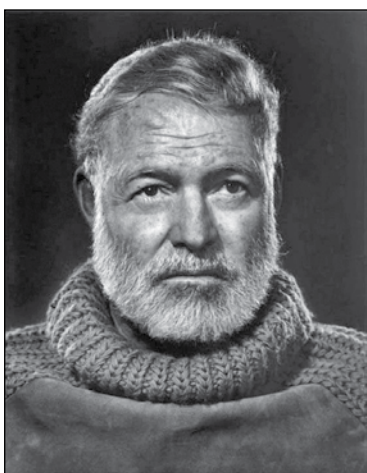
Внаслідок утисків з боку царського режиму заходи вимушено перенесли з Києва до Москви. В результаті в поліції з'явилася справа про закриття Київського українського клубу й «притягнення ради старійшин на чолі з учителем музики Миколою Лисенком до відповідальності за антиурядову діяльність». Через 4 дні після порушення кримінальної справи композитор помер від серцевого нападу.

Похорон Лисенка історики називають першою демонстрацією української самосвідомості. До Києва для участі в церемонії поховання приїхало 100 тисяч людей з усіх куточків України. Нинішній бульвар Тараса Шевченка був повністю забитий людьми, навіть на дахах і деревах сиділи бажуючі попрощатися з гетьманом української музики.

**Підготувала
Лєся Клохун
Спеціально
для «Нової газети»**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Ernest Hemingway

Дорога на Кі-Вест

КЛЮЧІ ВІД ДОМУ ГЕМІНГВЕЯ

Ми давно мріяли побувати на Кі-Весті. Не для того, щоб постояти на найпівденнішому краю Америки, увічнитися біля знаменитого «буя», розгледіти далекий берег з обрисами Куби. Ми мріяли побувати на гостині в Ернеста Гемінгвея. І тепер, сидючи на острові Святого Марка, на дерев'яному пірсі, спустивши ноги у води Мексиканської затоки, з дитячою допитливістю роздивлялися флоридську географічну мапу. Метикували, як це зробити краще. Якщо їхати своїм ходом, тобто вирентуваним автомобілем, то дорога займе годин зо п'ять лише в одному напрямку, – втомливо, але море вражень. Якщо «взяти» яхту-експрес, яка курсує між Марко-айленд і Кі-Вестом, то вийде на дві години швидше, нудніше й витратніше. Вибрали гемінгвеївський шлях.

Острів Кі-Вест – найпівденніша континентальна точка США. З Маямі до нього 265 кілометрів дорогою №1, яка тонесенькою стрілою летить між Мексиканською затокою й Атлантичним океаном, спираючись на ланцюг мініатюрних острівців-кі – Кі-Ларго, Фіеста-Кі, Лонг-Кі, Литл-Торч-Кі, Биг-Торч-Кі... «Кі» називають «ключами» лише необізнані туристи. Місцеві ж мешканці знають, що це не так. Слово «кеу» в назві цієї гряди пішло від іспанського «сауо», що означає маленький острів, а не від англійського «кеу – ключ».

... Густі хвилі повітря зі свистом вривалися у вікна автомобіля, немилосердно куйовдили волосся й лагідно полоскали сорочку. Високо над головою пронісся великий орел, накриваючи дорогу своє чорною тінню... Спека поступово спадала й він відчув, що видихається,

Наша довідка: Ернест Міллер Гемінгвей (Ernest Miller Hemingway) – відомий американський письменник та журналіст, лауреат Нобелівської премії з літератури 1954 року, лауреат Пулітцерівської премії 1953 року (за повість «Старий і море»).

Народився 21 липня 1899 року в містечку Оак-Парк (штат Іллінойс) у лікарсько-музичній родині, де крім нього було ще п'ятеро дітей. Працював репортером американських та канадійських газет, брав участь у Першій та Другій світових війнах, був тяжко поранений, нагороджений військовим хрестом і Срібною та Бронзовою медалями за доблесть.

Літературна біографія письменника бере свої витoki в Парижі 1920-х років, де він тривалий час мешкав, і продовжилася на Флориді (Кі-Вест), Айдаго (Кетчум) та Кубі, де було написано кращі його твори. Здобув широку популярність завдяки своїм романам та оповіданням, а також активному та наповненому пригодами стилю життя. Більшість творів письменника ввійшли до класики американської та світової літератури, серед яких «Старий і море», «По кому подзвін», «Прощавай, зброе!», «І сонце сходить», «Свято, яке завжди з тобою» та інші.

Покінчив життя самогубством 2 липня 1961 року. Похований на цвинтарі Ketchum Cemetery (штат Айдаго.)

Флоридський дім Ернеста Гемінгвея

збавив швидкість. Як тільки авто почало їхати повільніше, йому в очі, немов розбійник з-за рогу, кинувся серпанок. Це був океан, який переливався на сонці, немов дивовижний смарагд. Ніколи раніше він не бачив стільки відтінків зелено-блакитно-синього кольору, який, розтікався аж до неба й біг кудись у безвість. У

порівнянні з цією стихією, стара подружка Сена, на яку міг дивитися в Парижі годинами, тепер здавалася маленьким сіреньким горобчиком. Тепер він їхав тонесенькою струною, оточеною з обох боків водою. Вода була скрізь, куди не кинеш погляд і, здавалося, доходила аж до небосхилу. Дорога йшла тільки прямо й на хви-

линку йому стало страшно, що оступиться, не втримається і провалиться в цю синьо-зелену безодню...

Літнього дня 1931 року Ернест Гемінгвей їхав на острів Key West, сам не знаючи чому і пощо. Шукав самотності? Спокою? Втіхи? В середині 1927 року він удруге одружився – з Поліною Пфейфер, паризькою

журналісткою, американкою із Сент-Льюїса. Влітку 1928-го року (у самий розпал роботи над романом «Прощавай, зброе!») вона перенесла тяжкі пологи й мало не померла, але на щастя, і мати, і син вижили (але пов'язані з цим переживання відбилися в романі). Тієї ж осені в Оак-Парку наклав на себе руки батько, якого він дуже любив. Восени 1930-го потрапив у автокатастрофу, після якої більш як півроку відходив від травм.

І тепер він втівав від Парижу, а насправді – від самого себе на край світу, яким стала найпівденніша точка континентальної Америки – Key West. Ернест Гемінгвей доїхав до острова пізно ввечері й заночував у свого приятеля Джона Дос Пассоса. На світанку його розбудив горластий крик півня, який сидів на веранді й запрошував гостя помилуватися, як сходить сонце. Ернест поглядом окинув вікно, з-за якого йому усміхнулася фіалковим цвітом бананова пальма, і йому знову захотілося жити й писати.

Вистоявши в довгезелізній черзі й переступаючи поріг цього дому, ми чомусь були схожими на Арнольда Семюелсона, міннеапольського колегу Гема з газети «Міннеаполіс трибюн». Навесні 1934 року він дістався на попутках з Міннесоти до Кі-Весту, щоб зустрітися з Ернестом Гемінгвеєм і взяти в нього інтерв'ю. «У центрі двору, посеред зеленого газону, стояв дім, схожий на стару споруду суду, побудовану так, щоб вистояти проти ураганів. Гемінгвей сидів у затінку на веранді, виглядав по-домашньому – у капцях, штанах кольору гаки, з газетою «Нью-Йорк таймс» у

Ернест Гемінгвей прожив у цих стінах майже десять років

Робочий кабінет, у якому було створено шедеври світової літератури

Гемінгвей і море

Сусіди розповідають, що привид Гемінгвея любить стояти саме біля цього вікна, на балконі другого поверху

руках і склянкою віскі. Помітивши мене, він встав і підійшов до сонячного боку дому, щоб зустріти гостя. З веранди виднілися павичі, які прогулювалися вздовж огорожі, тягнучи за собою довгі барвисті хвости...», – писав молодий репортер Арнольд Семюелсон, який здолав 3200 кілометрів, щоб поставити знаменитому письменнику лише кілька запитань. Але гостинність метра літератури перевершила всі його сподівання. 22-літній репортер-початківець провів у домі письменника майже рік, отримуючи по долару щодня за те, що приглядав за його яхтою «Пілар», а насправді, щоб краще зрозуміти стиль його життя, джерела таланту й популярності. Вони разом рибалили біля берегів Куби і островів Флорида-Кіз, говорили про гіркий смак журналістського хліба, сперечалися про сенс життя. Арнольд Семюелсон вів щоденник, зробив 300 сторінок записів, які його донька Даян Дербі знайшла після смерті батька й опублікувала під назвою «У Гемінгвея».

Ми також приїхали сюди, щоб у стінах цього двоповерхового дому з яскраво зеленими віконними рамами, в цьому обійсті, обсадженому квітучими пальмами, в цьому дворі зі знаменитими котами, розманіженими від особливої уваги, знайти відповіді на ті самі запитання.

«Не впадай у відчай через те, що в письменстві так багато механічної праці, – радив Гемінгвей Арнольду Семюелсону, сидючи на веранді цього самого дому. – Я переписував «Прощавай, зброе!» щонайменше п'ятдесят разів. Коли ти тільки починаєш писати, то набиваєш собі гупі й читаєш нічого не отримує. Потім ти навчишся писати так, що зможеш переконати свого читача в тому, що він не просто щось дізнається, а переживає випадок з власного життя. Коли ти навчишся цьому, тоді твій читач почне набивати собі гупі, а ти будеш глядачем...».

Цей дім у 1851 році спорудив Асса Тифт – будівничий кораблів і рятувальник затонувших суден. До 1928 року він був зовсім занедбаним і через суперечки про спадщину стояв із наглухо забитими вікнами. Дім чимось зачарував Ернеста Гемінгвея, який щойно повернувся з Парижу, й він купив його за 8 тисяч доларів, розв'язавши таким чином родинні проблеми Тифтів. Тут він захопився рибальством, подорожував на своїй яхті «Пілар» на Багамські острови та Кубу, багато писав. Біографи стверджують, що саме в цей період до нього прийшла велика слава. Тут написано знамениті «По кому подзвін», «Сніги Кіліманджаро», «Мати і не мати»... Хоча сам він не раз казав, що писати навчився, читаючи Біблію.

Тут досі збереглися меблі, робочий кабінет, басейн, які служили Гемінгвею.

Зберігся тропічний сад про який він писав: «Це найкраще місце, в якому я коли-небудь бував – цілий рік квіти, фінікові дерева, гуави, кокосові пальми...»

Ернест Гемінгвей любив Кі-Вест, де «все пройнято близькістю океану, океан завжди з тобою, – писав він, – нерозривна частина душі й щасливий спокій, як присутність коханої жінки, без якої ти загублений і не знаєш, куди себе подіти...» Власноруч почав будувати у дворі басейн, але навесні 1937-го року припинив. Коли в Іспанії розгорілася громадянська війна й Ернест Гемінгвей вирушив туди військовим кореспондентом, за проект взялася дружина Поліна. Було надзвичайно важко прокопати масивну яму в твердому кораловому ґрунті острова, зрештою, кінцева собівартість його в два з половиною рази перевищувала вартість усього дому. Попри те, що це був перший і єдиний басейн на острові, щедрого загалом Ернеста Гемінгвея дратували шалені витрати на це будівництво й одного разу він кинув сперсердя цент у недобудований басейн зі словами-докором дружині, що та «потратила на цей басейн усі гроші, до останнього цента!» Правда це чи легенда, але з північного краю басейну можна побачити цент, умонтований у цемент, немов «зарубка на пам'ять».

Щороку тисячі туристів приходять сюди, щоб побачити письмовий стіл, за яким було створено шедеври світової літератури. Гемінгвейський робочий кабінет – за домом, на другому поверсі над гаражем. Ми піднялися внутрішніми сходами в прямокутну кімнату з викладеною керамічною плиткою підлогою, вікнами, які виходять на три сторони світу. У куті – старовинний широкий письмовий стіл і таке ж старовинне крісло з високою спинкою, друкарська машинка, книги... Гемінгвею тут добре писалося. «У будь-якому мистецтві дозволено красти ідеї, але це прощається тільки тоді, коли ти зумів перевершити оригінал. Завжди покращуй, не дозволяй собі робити гірше. І нікого ніколи не наслідуй. Йди за своїм стилем, впізнаваність – ось постамент, який робить тебе письменником...», – вважав він.

У 1932 році взявся за роман «Смерть після полудня», в якому описав кориду, представивши її як ритуал і випробування мужності. Книга стала бестселлером.

«Зрештою, є єдина причина, чому мені платять, я – розбійник від літератури», – часто жартував він.

Випробування мужністю й обставинами – лейтмотив усієї творчості Ернеста Гемінгвея. Свої найвищі нагороди він отримав за повість «Старий і море», написану, правда, не на Кі-Весті, а на Кубі. Письменник захоплювався «людьми

сильними, які підкоряють собі обставини». Сюжет дуже простий: старий рибалка Сант'яго, який живе надголодь, вийшовши в море, піймав найбільшу рибину за все своє життя, таку велику, що не може зтягти її до човна і транспортує за бортом. Акули, які почули запах крові, потроху об'їдають велику рибину і, незважаючи на спротив старого рибалки, повністю її з'їдають. Човен Сант'яго повертається до рідного берега лише з кісткою риби, але він почувается переможцем.

На Кі-Весті народився й збірник оповідань «Переможець не отримує нічого», дохід від якого він запланував потратити на втілення своєї давньої мрії – сафарі в Східній Африці. Книга мала великий успіх і наприкінці того ж року письменник вирушає в африканську мандрівку, а потім кубинську, зрештою оселяється в Сонячній долині в Айдаго... «Письменницька праця – найтяжча праця на світі. Але я люблю її, хоча, крім письменства, є справи, які можу робити навіть краще. І якщо я не пишу, то відчуваю, що мій дар пропадає без застосування», – наповчував він молодого мінесотського журналіста.

... Наприкінці життя Ернест Гемінгвей упав в депресію, страждав параноєю, йому здавалося, що за ним постійно стежать, й дедалі частіше говорив, що не хоче більше жити. Його помістили в психіатричну клініку, намагалися лікувати електро-судорожною терапією. Після 13 сеансів електрошоку письменник втратив пам'ять і можливість творити. «Ті лікарі, які робили мені електрошок, письменників не розуміють... Нехай би всі психіатри повчилися писати художні твори, щоб зрозуміти, що означає бути письменником... Який був сенс у тому, щоб руйнувати мій мозок і стирати мою пам'ять – мій капітал, і викинути мене на узбіччя життя?!»

2 липня 1961 року в своєму домі в Кетчумі (штат Айдаго), через кілька днів після повернення з психіатричної клініки, Ернест Гемінгвей застрелився з рушницею, яку колись подарував йому в юності дід. Жодної передсмертної записки письменник не залишив...

На Кі-Весті письменник прожив майже десять років, з 1931-го до 1940-го, але володів цією садибою до кінця свого життя. Сусіди розповідають, що й досі часто бачать привид, який прогулюється довкола хати, стоїть на балконі біля вікна на другому поверсі, годує своїх котів... І, напевне, тому більшість туристів приїждять сюди, в його дім, зовсім з іншого приводу. Але про це – в наступному випуску нашої газети.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Марко-Айленд
– Кі-Вест (Флорида) –
Нью-Йорк**

NOVA ГАЗЕТА

пропонує привітати на шпальтах нашого тижневика своїх рідних і близьких та всю українську громаду зі світлим святом

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО,

а парафіям – розмістити розклад Великодніх Богослужень.

Привітання та розклад Богослужень буде видруковано напередодні свята та в спеціальному Великодньому випуску «Нової газети»

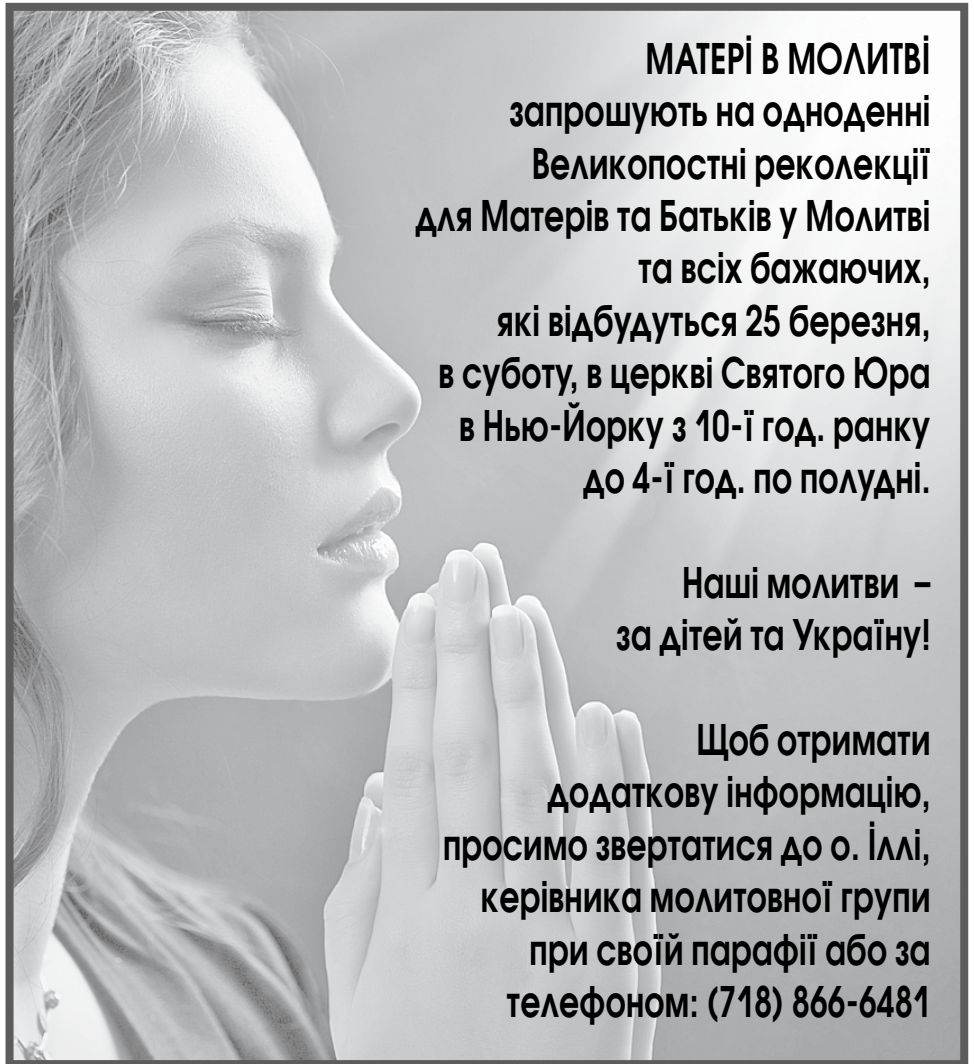
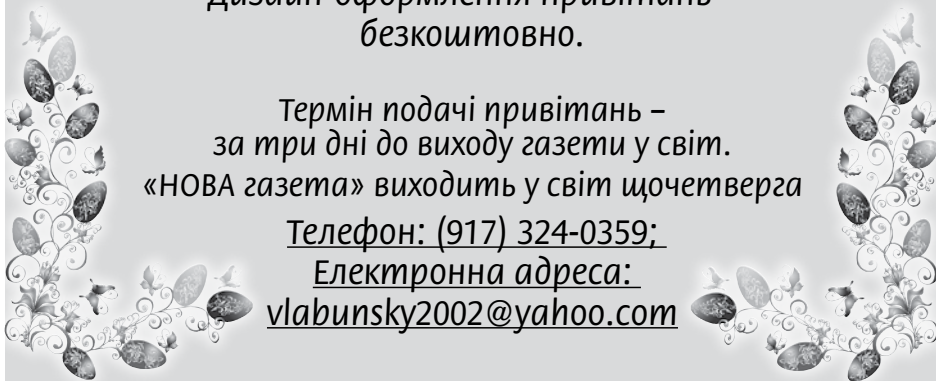
Дизайн-оформлення привітань – безкоштовно.

Термін подачі привітань – за три дні до виходу газети у світ.
«НОВА газета» виходить у світ щочетверга

Телефон: (917) 324-0359;

Електронна адреса:

vlabunsky2002@yahoo.com

МАТЕРІ В МОЛИТВІ
запрошують на одноденні
Великопостні реколекції
для Матерів та Батьків у Молитві
та всіх бажаючих,
які відбудуться 25 березня,
в суботу, в церкві Святого Юра
в Нью-Йорку з 10-ї год. ранку
до 4-ї год. по полудні.

Наші молитви –
за дітей та Україну!

Щоб отримати
додаткову інформацію,
просимо звертатися до о. Іллі,
керівника молитовної групи
при своїй парафії або за
телефоном: (718) 866-6481

• ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ • ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ • ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ •

**Plumbers & experienced plumber helpers
needed in NYC area.**
Please e-mail your resume to
cobaltimechanical@aol.com
or call 718-786-2515

• РОЗШУКУЄМО РІДНЮ • РОЗШУКУЄМО РІДНЮ • РОЗШУКУЄМО РІДНЮ

ПРОСИМО ВІДГУКНУТИСЯ ТИХ, ХТО ЗНАВ
ПАРАНЮ РОСІНСЬКУ АБО БОЙОВСЬКОГО,
які були в церкві Св. Юра в Нью-Йорку й давали пожертви
на випуск книжок «Бережанська земля». Тел: (773) 653-3577

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація • Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

**Customer Service Representative Needed
For Compounding Pharmacy—Fluent in English!!**

Candidates must be bilingual in Russian and English. Duties include answering phones, data entry, and helping customers. No experience necessary.

Send your resume to jcoletta@hcompound.com

Call: (714)-941-0654

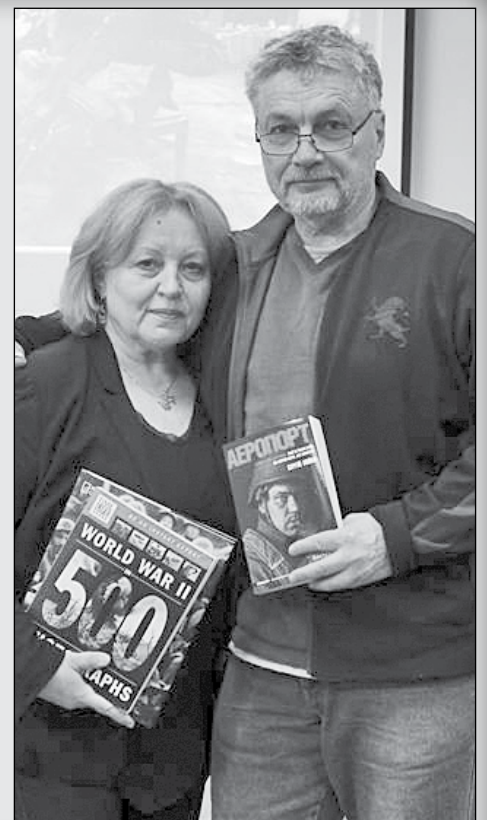
Книгу Сергія Лойка
«АЕРОПОРТ»
(українською
та англійською мовами)
можна купити або замовити
поштою в Нью-Йорку.

Вартість – \$20.00,
з пересилкою – \$25.00

Замовлення з оплатою
прохання надсилати
за адресою:

UCCA NYC BRANCH
с/о Ivanka Zajac
203 Second Ave, 3rd Floor
New York, N.Y. 10003

Телефон: (212) 228 – 6840 –
канцелярія УККА
Е-адреса:
ivankaz455@gmail.com

"Нова газета" –
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор –
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США –
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні – Василь Туглук
Дизайн – Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" – the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief –
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA –
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine –
Vasyl Tuhluk
Design – Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

Дзеркало

ЛЕЛЕКИ ПОВЕРТАЮТЬСЯ ДОДОМУ

Жив чоловік у селі на привіллі,
Хата, над хатою неба глек.
Був як усі. Лиш одне божевільля –
Понад усе полюбив лелек.
Птахи у нього жили на хатині,
В іграшках, меблях, піснях і словах.
Він їх ліпив із веселої глини,
З дерева клеїв і малював.
Він їх собі почепив на воротах,
Щоб пильнували людського гнізда
Лелеченята в червоних чоботях –
І обминала його біда.
В мудрих повчань – борода і сивини,
Бо не один повчально прорік:
„Їхав би в город... Був би людиною...”.
А тут він просто – був чоловік.
Так, як усі, доживав собі віку,
В поле виходив сіять, орать...
Був чоловік – і нема чоловіка.
Тільки лелеки на хату летять...

Надія Кир'ян

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

3.30% АРҮ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*АРҮ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.